

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. EVFOLYAM, 61. SZÁM

ÁRA: 50 FILLÉR

Vasárnap, 1953 március 15.

A mai számban:

Rákosi Máttyás: A proletárnemzetköziség legyőzhetetlen sztálini lobogója (3. old.) — A mezőgazdaság dolgozóit április 4. sikereért. (4. old.) — Sztálin mutatja az utat mindnyájunk számára (5. old.) — A eszkömi tanásházán (6. old.) — Rajt az NB II-ben (8. old.)

KLEMENT GOTTWALD

Rákosi Máttyás elvtárs részvétlátogatása a Csehszlovák Köztársaság magyarországi követénél

1953. március 14-én, szombaton este Rákosi Máttyás elvtárs, a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke részvétlátogatást tett a Csehszlovák Köztársaság magyarországi követénél, Stefan Major elvtársnál. Rákosi elvtárs a Magyar Dolgozók Pártja, a Magyar Népköztársaság kormánya és Elnöki Tanácsa nevében kifejezte mélyeséges megrendülését Klement Gottwald, a Csehszlovák Köztársaság elnöke elhunytja alkalmából. Rákosi elvtárs kérte Stefan Major követet, hogy tolmácsolja a csehszlovák kormánynak a magyar kormány legmélyebb részvétét.

Stefan Major, a Csehszlovák Köztársaság követe köszönetet mondott az együttérzés kifejezéséért és biztosította Rákosi Máttyás elvtársat, hogy haladéktalanul továbbítani fogja azt a csehszlovák kormánynak.

Csehszlovákia Kommunista Pártja Központi Bizottságának, a Csehszlovák Köztársaság Minisztertanácsának

Prága

Mély fájdalommal értesültünk a testvéri csehszlovák nép nagy fiának és vezérének, a nemzetközi munkásmozgalom és a békéért folyó nagy küzdelem kiemelkedő harcosának, Sztálin elvtárs hű küzdőtársának, Klement Gottwald köztársasági elnök elvtárs haláláról. Az egész magyar dolgozó nép együtt érez Csehszlovákia népével mély gyászában. Klement Gottwald elvtárs vezetésével a csehszlovák nép nagy sikereket ért el a szocializmus építésében, örök szövetséget kötött a hatalmas Szovjetunióval, testvéri barátságra lépett a népi demokratikus országokkal, köztük a Magyar Népköztársasággal is. A magyar dolgozó nép nevében őszinte részvétünkről biztosítjuk a csehszlovák népet és kívánjuk, hogy Csehszlovákia, dicső Kommunista Pártjával az élen győzelmesen folytassa tovább a szocializmus építésének Gottwald elvtárs vezetésével megkezdett nagy művét.

A Magyar Dolgozók Pártja, a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa nevében
RÁKOSI MÁTYÁS

Antonin Zápotocky elvtársnak

Prága

Engedje meg, hogy a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa nevében a testvéri csehszlovák népet ért súlyos csapás, Klement Gottwald elvtárs halála alkalmából legmélyebb részvéteimet fejezem ki. A csehszlovák néppel együtt gyászoljuk Gottwald elvtársban a csehszlovák nép szeretett vezérének, a nagy Sztálin kiváló tanítványának, a béke tántoríthatatlan harcosának. A magyar nép kegyelettel megőrzi Gottwald elvtárs emlékét és még szorosabban fűzi a baráti egységet a csehszlovák néppel a legyőzhetetlen sztálini eszmék megvalósításáért folytatott küzdelemben.

DOBI ISTVAN, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa elnöke

Csehszlovákia Kommunista Pártja Központi Bizottsága Elnökségének és a Csehszlovák Köztársaság kormányának rendkívüli üléséről szóló közlemény

Klement Gottwald elvtárs halála után Csehszlovákia Kommunista Pártja Központi Bizottságának elnöksége és a Csehszlovák Köztársaság kormánya közös gyászülést tartott. Az ülést Antonin Zápotocky miniszterelnök gyászbeszéde vezette be. A párt elnöksége és a kormány felhívást hagyott jóvá, amelyben Csehszlovákia Kommunista Pártja Központi Bizottsága, a Csehszlovák Köztársaság kormánya és a Csehszlovák Nemzeti Arcvonal Központi Akcióbizottsága Csehszlovákia egész dolgozó népéhez fordul. Az együttes ülés elhatározta, hogy állami gyászt rendel el a egész országban a temetés napjáig. Az állami gyász ideje alatt félárba bocsátják az állami és a vörös lobogókat. Az állami gyász ideje alatt szünetelnek a színházi és filmelőadások, hangversenyek, kulturális rendezvények, sportrendezvények, mulatságok és ünnepek.

Klement Gottwald elvtárs, a Csehszlovák Köztársaság elnöke és Csehszlovákia Kommunista Pártjának elnöke temetésének szervezésére bizottságot választottak a következő összetételben:

Elnök: A. Zápotocky, tagok: V. Siroky, K. Bacilek, A. Cepicka, A. Novotny, J. Plejhar, F. Slechta, G. Kliment, B. Köhler. A bizottság titkára: R. Hradec.

A Csehszlovák Köztársaság kormányának Prága

A magyar békeharcosok milliói mélyeséges megrendüléssel értesültek a testvéri csehszlovák nép nagy vezérének, a Csehszlovák Kommunista Párt és a Csehszlovák Köztársaság elnökének, az első csehszlovák békeharcosnak váratlan haláláról. Még fel sem száradtak a könnyek, amelyeket a békeszerető népek a halhatatlan Sztálin elhunytja fölött ejtettek, s ismét súlyos veszteség érte a békéért harcoló népek nagy családját.

A magyar békeharcosok szívük egész melegével osztoznak a csehszlovák nép nagy gyászában. Ez a csapás arra kötelez mindannyiunkat, hogy még fokozottabb erővel folytassuk harcunkat Sztálin lobogója alatt, a béke magasztos ügyéért, melynek feledhetetlen nagy harcosa volt a drága Klement Gottwald!

MAGYAR ORSZAGOS BÉKETANÁCS

Nagy veszteség érte a csehszlovák népet, az egész nemzetközi munkásmozgalom: meghalt Klement Gottwald elvtárs, a Csehszlovák Köztársaság elnöke, Csehszlovákia Kommunista Pártjának elnöke, a szocializmusért folyó harc nagy vezetője. Élete, munkássága elválaszthatatlanul összeforrott a párttal, a párt ügyével, a dolgozó nép felemelésével, a külső-belső ellenséggel folytatott kíméletlen harccal.

Fiatalon, 16 éves korában Szlovákiában kapcsolódott be a munkásmozgalomba. Tagja volt a kommunista pártnak és a Kommunista Internacionálé útmutatásainak szellemében vette fel a harcot a mindenfajta megalkuvás, az opportunizmus, a kizsákmányoló osztály népbütítő politikájával szemben. Már 1925-ben így írt: „A kommunista mozgalom, pártunkat bolsevizálni azt jelenti, hogy az adott körülmények között fel tudjuk használni a legyőzött és győztes forradalmak tapasztalatait, össze tudjuk kapcsolni a forradalmi marxizmust a tömegharc iskoláját kijárt széles tömegek cselekedeteivel és elő tudjuk készíteni a proletáriumot az uralkodó osztály szerepére, a proletárdiktatúrára.”

Elsősorban Klement Gottwald elvtárs érdeme, hogy Szlovákiában a kommunista párt gyorsan megerősödött, s így Szlovákia népe biztos fegyvert kapott jogainak kivívására. A Kommunista Internacionálé VI. kongresszusának ülésén Gottwald elvtárs a csehszlovák kommunista párt sztálini szárnyának hivatott harcosává vált és beválasztották a Kommunista Internacionálé végrehajtó bizottságába. Csehszlovákia Kommunista Pártja 1929-i évi kongresszusán Gottwald elvtársat a párt főtitkárává választották.

A felszabadulás után a pártnak rendkívül nehéz körülmények között kellett folytatni a harcot Csehszlovákia újjáépítéséért, a munkásosztály hatalmáért. Az amerikai-angol imperializmus mindent elkövetett, hogy visszaszorítsa a munkásosztályt, megkaparintsa a hatalmat. Szélsőséges nacionalista uszítással igyekezett éket verni a cseh és a szlovák, a szlovák és a magyar dolgozók közé. A nemzeti gyűlöletnek ez a felszítása a nyugati imperialisták aljas taktikája volt Csehszlovákia meghódítására, „marshallizálására” irányuló tervükben. A párt azonban Gottwald elvtárs vezetésével ilyen nehéz körülmények között is céltudatosan vitte előre a dolgozók ügyét győzelemre. A néparulás, a hazudozás, a kémkedés ügynökei elszámították magukat. A Slansky—Svermova—Clementis-banda minden mesterkedése megtört a csehszlovák munkásosztály, dolgozó parasztság acélfalán. A pártból kiirtották a sovinszta, burzsoá nacionalista uszítás kigyőfészkeit, elmélyítették a szomszédos népi demokráciákkal, így hazánkkal is a baráti kapcsolatot, minden erővel fejlesztették az ipart, melynek nyomán Csehszlovákia fejlett mezőgazdasággal rendelkező ipari orszaggá vált.

Gottwald elvtárs halálával a csehszlovák nép legnagyobb fia, a fáradhatatlan harcos, az igazi ügy bátor képviselője, a párt zászlájának magasra emelője dőlt ki az élők sorából. A csehszlovák nép nagy gyászában mi, magyar dolgozók is mélyen megindult szívvel osztozunk. Tudjuk, Gottwald elvtárs munkássága egyik fontos része volt annak a nagy harcnak, amely világszerte a békéért, a szocializmus győzelméért, a boldog holnap biztosításáért folyik. Ilyen harcosok pedig, akik munkásságukat a felemelkedésnek, a jövőnek szentelték, nem halnak meg, örökre és kitorolhetetlenül élnek a nép szívében.

14. SZOMBAT
K
KTSZ, Rác
drendeltség, Tó.
brecen. Vékony
Vállalaj, Lóc
egyes Kossuth
or Járóműjavító
bor földesl Pe
emelnek jó leve
antai Debrecen,
Hajdúhadház.
Debrecen, Cs.
kyhegyes Kos
Jolán Hajdú.
Debrecen,
trétudvari, Sítő
nal József Haj
ajosné Nagyléla
Varga Margit
Margit Ném
variban
az új vezetőség
út sor csaknem
ak meg a sport.
A hozzájárulások
get kapott az új
Gyula például
múlt évben a tra
be kétfőn a sport
a fiatalok, akik
erkörmek igen sok
ak mutakoztak
több gondot kell
beszervezésére te
re oktatására.
A sportkör elnöke
NK bizottság el
lett, Szakosztály
mest. Gúzi Lajos.
Rákosi Máttyást, Hary
annát, Karsai Sám.
fás felkes hangu
gy több javaslat
vagyott sportolók
áltak: társadalmi
bobbintják a sport.
lypályát. Tésite
udvarán és egy
agából sportházat
n. A sárrúdva,
a levelet írtak a
főnök, amelyben
áról spor o okat a
sportkör patroná
került: sportkör
ülés megmutatta
ényezést, akarat
tudvariakat szo.
évi se terén Az
ok és szurkolók
sportmunkát
nyban győzött
alogaoltja ellen
arúgólátékosai va
a városi tanács.
K meg A csapat
Balmazújvárosra
asztal enis baj
rendezik meg a
nban — Az 1952
óság — Gónypályes
Bud'p's'cn A
mérkőzéssel kez.
v.
AP
Pártja F. J. G.
öttségének lapja
rkesztő:
ZSEBET
iadó:
GYULA
őség:
Zápotocky u. 3
és 48-49.
Fadszeg-úlya 16.
30-31.
a telenhely.
ryi arohírdetés
Vitéz u. 21. sz.
kezes Szolnok
védnél,
Silye G. u. 7.
ház. Ertekezés
Korvin János
mú ház. Erteke
Délhucernás 349
mú ház. Erteke
v.
egy szobabütor
u. 53.
hárkeretes nagy
mészpergető. Cso.
6.
egy bersir barka
s disznó, Polgári
vagy bérbeadó
szőlő Bodán la
ököl u. 12.
egy női varró.
éga. Ertekezés
ica 66.
Korvin János u.
ház. Ertekezés
u. 5. szám.
Csokonai u. 47.
Ertekezés Kor

Csehszlovákia dolgozó népéhez

Csehszlovákia Kommunista Pártja Központi Bizottsága, a Csehszlovák Köztársaság kormánya és a Csehszlovák Nemzeti Arcvonal Központi Akcióbizottsága a következő felhívást tette közzé:

Eltávoztak és elvtársaink, drága Barátaink!

Csehszlovákia Kommunista Pártja Központi Bizottsága, a Csehszlovák Köztársaság kormánya és a Csehszlovák Nemzeti Arcvonal Központi Akcióbizottsága a legmélyebb gyászal közli a párttal és az egész csehszlovák néppel, hogy március 14-én reggel 11 órakor rövid súlyos betegségkedés után elhunyt Klement Gottwald elvtárs, a Csehszlovák Köztársaság elnöke, Csehszlovákia Kommunista Pártjának elnöke.

Klement Gottwald elvtárs életének megismerése érdekében mindent meglették, ami emberileg lehetséges volt. Nagy és igaz testvéri segítséget nyújtott ebben a csehszlovák népnek a Szovjetunió kormánya. A beteg ágyát a legkülönlegesebb szovjet és csehszlovák orvosok vették körül. Maga Gottwald elvtárs is, aki csaknem az utolsó órákig teljes eszméletlenségben volt, hősiességgel küzdött. Sajnos, a számunkra legdrágább életet nem sikerült megmenteni.

Súlyos, nagyon súlyos órák következtek be a csehszlovák nép számára. Röviddel a nagy Sztálin halála után rövidesen újabb és végtelen szerencsétlenség érte. Eltávoztott dolgozó népünk szeretett vezetője, Lenin és Sztálin legjobb és leghűségesebb csehszlovákiai tanítványa szabad népi demokráciát hazánk igaz atyja.

Eltávoztott Gottwald elvtárs, aki Kommunista Pártunkat felépítette és újtípusú lenini-sztálini párttá edzette.

Eltávoztott Gottwald elvtárs, aki tanította és megtanította népünket arra, hogyan mérjen csapásokat a kapitalistákra, a kizsákmányolókra, a nép elleneségeire és aki ebben a harcban el-

szakíthatatlanul egyesítette a cseh és a szlovák dolgozókat.

Eltávoztott Gottwald elvtárs, aki a csehszlovák-szovjet barátság és testvériség szétéphetetlen kötelékével örökre egyesítette népünket, a Szovjetunió népeivel.

Eltávoztott Gottwald elvtárs, aki szilárdan és tántoríthatatlanul vezette népünk nagy küzdelmét, a fasiszta megszállók ellen, a nemzet szabadságáért.

Eltávoztott Gottwald elvtárs, aki a hős szovjet seregek által felszabadított hazánkban az új rend építésére vezetett bennünket, amelyben nem uralkodnak már többé a kapitalisták, a nagybirtokosok és a külföldi imperialisták, hanem a munkásszocialista testvéri egységben a dolgozó nép valamennyi rétegével.

Eltávoztott Gottwald elvtárs, aki megnyitotta előttünk a fényes szocialista jövő nagy távlatát, a béke, a jólét és a nép boldogságának távlatát és nap-nap után arra tanított bennünket, hogyan építsük hazánkban a szocializmust.

Eltávoztott Gottwald elvtárs, aki szüntelenül gondoskodott államunk védelmi képességének megerősítéséről, aki előrelátóan gondoskodott fegyveres erőnkéről, hogy a dicsőséges Szovjet Hadsereg oldalán álljanak a haza védelmére és készek legyenek arra, hogy a támadó minden mesterkedését visszaverjék.

**Eltávoztak és elvtársaink, drága-
fivéreink és nővéreink!**

Nagy, felmérhetetlen és pótolhatatlan az a veszteség, amelyet népünk elszenvedett. De éppen az utóbbi napokban hangsúlyozta előttünk Gottwald elvtárs, hogy — ahogyan erre a nagy Sztálin tanított — a legsúlyosabb percekben sem szabad csüggednünk, szem elöl tévesztünk nagy feladatainkat és céljainkat.

Most ilyeneknek kell valamennyiünknek lennünk. Nem lehet gyengeség, zűrzavar sorainkban. Tömörüljünk valamennyien meg-szilárdabban! Kommunista Pártunk Központi Bizottsága körül, kormányunk körül, Nemzeti Arcvonalunk körül.

Gránátziládságú legyen e súlyos időben népünk egysége! Még határozottabban és még áldozatkészebben haladjunk előre a lenini-sztálini úton, amelyet Arcvonal elvtárs mutatott nekünk!

Még szorosabban zárkózzunk fel támaszunk és példaképünk, a nagy Szovjetunió és dicsőséges Kommunista Pártja mellé!

Fokozzuk áldozatkészségünket és éberségünket és megsemmisítjük mindazokat, akik megkísérik, hogy szétbomlasszák pártunk és Csehszlovák Nemzeti Arcvonalunk, a város és falu dolgozó népének egységét!

Új, hatalmas energiával fogunk dolgozni építőfeladataink teljesítésén. Első öt éves tervünket gottwaldi öt éves tervnek neveztük el. Minden erőnkkel azon leszünk, hogy teljesítsük azt úgy, ahogy ő meghagyta nekünk. Minden erőnkkel azon leszünk, hogy felépítsük hazánkban a szocializmust. Minden erőnkkel azon leszünk, hogy még hatásosabban híúsítsuk meg a háborús uszítók gyilkos terveit és hazánkát a Szovjetunió vezette világ-békefront legyőzhetetlen erődjévé építsük ki.

Örökké élni fog a csehszlovák népben Klement Gottwald elvtárs neve. Élni fog szívünkben, gondolatunkban, tetteinkben.

Csehszlovák rohambrigád, előre Lenin és Sztálin zászlaja alatt a gottwaldi úton!

Éljen Csehszlovákia Kommunista Pártja, amely sohasem árulja el Klement Gottwald lenini-sztálini örökségét!

Éljen örök időkre a csehszlovák és a szovjet nép barátsága és testvérisége!

Éljen a huszita módra és Gottwaldhoz hasonlóan szilárd és derék csehszlovák nép!

Éljen és virágozzon drága csehszlovák hazánk és virágozzék legnagyobb fiának, Klement Gottwald elvtársnak becsületére és dicsőségére!

Csehszlovákia Kommunista Pártjának Központi Bizottsága, a Csehszlovák Köztársaság kormánya, a Nemzeti Arcvonal Központi Akcióbizottsága.

Klement Gottwald cikke a „Pravda”-ban

A „Pravda” március 11-i száma közli Klement Gottwald, Csehszlovákia Kommunista Pártja Központi Bizottságának elnöke „Lenin—Sztálin zászlaja alatt felépítjük a szocializmust” című cikkét. A cikk Klement Gottwaldnak a prágai rádióban március 7-én, a csehszlovák kormányküldöttség Moszkvába, J. V. Sztálin temetésére való utazása előtt mondott beszédének nagy része. A cikk a többek között ezeket írja:

Sztálin elvtárs halála pótolhatatlan veszteség, nemcsak a Szovjetunió népei számára, hanem a népi demokratikus országok és a kapitalista országok minden dolgozója számára is. Sztálin ügye azonban — éppúgy, mint Lenin ügye — halhatatlan marad.

Sztálin ügye világtörténelmi jelentőségű, mert a világ sokmillió néptömegeire támaszkodik és mert az egész emberiség boldog jövőjét személyesíti meg. Ezért halhatatlan Sztálin ügye.

Klement Gottwald a továbbiakban részletesen ismerteti azt

a nagy és sokirányú segítséget, amelyet a nagy Sztálin a csehszlovák állam megalakulásának első percétől nyújtott, majd így folytatja:

Eppen ezért népünk, Csehszlovákia népe különösen nehéz és mélyleges bánatot érez a számunkra legdrágább ember, tanító, ana elvesztésével.

Sztálin elvtárs azonban mindig arra tanított bennünket, hogy nem szabad elcsüggednünk. Ezért Sztálin végakarát teljesítve — még magasabbra emeljük Lenin—Sztálin zászlaját és határozottan haladjunk azon az úton, amelyet Sztálin jelölt ki számunkra: a szocializmus országunkban való építésének, a béke megőrzéséért és megszilárdításáért folyó harcunk útján.

Moszkvában, a mauzóteum előtt, az emberiség két nagy ángelméje előtt a csehszlovák nép nevében ünnepélyesen megígértük, hogy mindvégig azon az úton fogunk haladni, amelyet számunkra ők kijelöltek. Lenin, Sztálin zászlaja alatt elérkezünk a szocializmushoz!

A szinkangi kikötőt — Kína egyik legnagyobb kikötőjét — átadták rendeltetésének

A „Krasznojá Zvjезда” közli, hogy 1951 őszén megkezdődött Tiencsintől 50 km-re a Pohaj folyó torkolatánál a szinkangi kikötő, — Kína egyik legnagyobb kikötője építését. Az új kikötő Észak-Kína gazdasági központja lesz. Fontos szerepet kell betöltenie Kína bel- és külkereskedelmi forgalmának lebonyolításában. A vízi és vasúti vonalak összekapcsolják a kikötőt azokkal a tartományokkal, amelyek szénben, vasércben és sóban bővelkednek.

Az új kikötő építésénél nagyfejlesztésű földkotrógépeket, földszivattyúkat, emelődarukat, ekskavátorokat és tehergépkocsikat alkalmaztak. Széleskörben felhasználják az élenjáró szovjet munkamódszereket is. Az alapvető munkálatokat 1952 október 17-re, tehát két és fél hónappal a kitűzött határidő előtt befejezték. Kína új kikötőjét — a szinkangi kikötőt átadták rendeltetésének. Az építkezés során 16,954.379 köbméter földet termeltek ki és bedolgoztak több mint 100.000 köbméter kővet.

Az új kikötő 18 négyzetkilométernyi területen fekszik. A kikötő egyidejűleg négy tizezertonnás óceánjáró hajót és öt háromezer tonnás hajót tud befogadni.

A kikötő felavatása alkalmából rendezett ünnepi gyűlésen résztvevő építők üdvözlőbeszédet intéztek Mao Ce-tunghoz.

Az új kikötő 18 négyzetkilométernyi területen fekszik. A kikötő egyidejűleg négy tizezertonnás óceánjáró hajót és öt háromezer tonnás hajót tud befogadni.

A kikötő felavatása alkalmából rendezett ünnepi gyűlésen résztvevő építők üdvözlőbeszédet intéztek Mao Ce-tunghoz.

Megjelent Rákosi Mátyás elvtárs beszédeinek és cikkeinek új kötete: „A szocialista Magyarországért”

A Magyar Dolgozók Pártja Könyvkiadója, a Szikra, Rákosi elvtárs születésnapjára megjelentelte népünk szeretett vezetője és böles tanítója, Rákosi elvtárs beszédeinek és cikkeinek új kötetét „A szocialista Magyarországért” címmel.

Az új kötet szerkesztésénél a „A békeért és a szocializmus építéséért” című gyűjteménynek felőleli az 1951 április és 1952 december közötti időből származó beszédeket és cikkeket és az országgyűlés 1952 december 15-i

ülésén mondott beszéddel záródik.

Az új kötet hozzáférhetővé teszi a párttagok és a pártokivüliek széles rétegei számára Rákosi elvtárs újabb beszédeit és cikkeit. A kötetbe foglalt művek egyrésze eddig csak a napi sajtóban került nyilvánosságra. Rákosi elvtársnak a DISZ Központi Vezetősége 1951 december 29-i ülésén elhangzott felszólítása ebben a kötetben jelenik meg először nyomtatásban.

A Szovjetunió belgiumi nagykövete átadja megbízólevelét

V. I. Avilov, a Szovjetunió rendkívüli és meghatalmazott nagykövete Belgiumban, március

13-án átadta megbízólevelét Baudouin belga királynak.

Megjelent a Pártépítés márciusi havi száma

melynek tartalmából az alábbi cikkek emelkednek ki: A magyar néphez! Az MDP Központi Bizottságának javirata az SZKP Központi Bizottságának. Marx Károly halálának 70. évfordulójára. Matusek Tivadár: Fokozzuk az éberséget, harcoljunk a szájtitáság ellen! Matolcsi János: Teljes erővel a tavaszi szántási és vetési munkák sikeréért, Papp Károly: A tartományi bányász szakszervezetek munkája a bányásztanácskozás után.

Horváth János: Tegyük a pártoktatást a napi feladatok végrehajtásának egyik emelőjévé! E cikkek mellett még számos más fontos cikket közöl az MDP Központi Vezetősége Szervező Bizottságának kiadásában megjelent folyóirat.

Közlemény Klement Gottwald, a Csehszlovák Köztársaság elnöke, Csehszlovákia Kommunista Pártja elnöke megbetegedéséről és haláláról

Prága, március 13. (UTK)

Klement Gottwald, a Csehszlovák Köztársaság elnöke súlyosan megbetegedett. Betegségéről pénteken délelőtt a következő orvosi jelentést adták ki:

Klement Gottwald közlarsasági elnök március 12-én reggel tüdő- és mellhártyagyulladásban megbetegedett. Hőmérséklete március 12-én este 37,7, pulzusa 108, vérnyomása 120, vörösvérsejt-száma 80 mm. Erélyes belgyógyászati kezelésnek vetették alá, amelyet folytatunk.

Markov professor, az orvostudományok doktora, Harvát professor, belgyógyász főorvos, Jonas professor, Prohaska professor, Fedorova, az orvostudományok doktora, dr. Karpisek, dr. Spacek, dr. Závodny, az állami szanatórium igazgatója.

Gottwald elnök állapotáról pénteken a következő hivatalos orvosi jelentést tették közzé: Pénteken a reggeli órákban Klement Gottwaldnak, Csehszlovákia Kommunista Pártja elnökének és a Csehszlovák Köztársaság elnökének állapotában rossz-

szabodás következett be. A vérnyomás rosszabbodott, a vérkeringés gyengült. Az azonnal megtörtént orvosi beavatkozásnak sikerült megelőznie a vérkeringés további gyengülését, az elnök állapota mindazonáltal súlyos. A vérkeringés megjavítására irányuló orvosi beavatkozása folytatódik.

Az elnök egészségi állapotában március 13-án, a reggeli órákban bekövetkezett hirtelen rosszabbodás arra a feltevésre ad okot, hogy tüdővérzés lépett fel. Az elnök egészségi állapota lehetővé tette, hogy tüdőcsapolást hajtsanak végre. Ennek során folyékony vért nyertünk. Úgy határoztunk, hogy sebészorvosokat konzultálunk. A gyógykezelés tovább folyik. Az elnök egészségi állapota változatlan.

Markov professor, az orvostudományok doktora, Harvát professor, belgyógyász-főorvos, Jonas professor, Prohaska professor, Fedorova, az orvostudományok doktora, dr. Karpisek, dr. Spacek, dr. Závodny, az állami szanatórium igazgatója, Jirasek professor, Divis professor.

Klement Gottwald elvtárs reggel 9 óra után már nem nyerte vissza eszméletét. Noha a lélegzést és a vérkeringést mesterségesen és állandóan fenntartották, a collapsus állapota egyre inkább elmélyült. A cianózis és a sápadtság fokozódott, a lélegzés akadozott, a pulzust nem lehetett kitapintani, a vérnyomást nem lehetett mérni. Ismét beállottak a központi idegrendszerben mutatkozó zavarok jelei. Klement Gottwald elvtárs pontosan 11 órakor meghalt.

A közleményt aláírták: A. Bakulev akadémikus, az orvostudományok doktora, A. Markov professor, az orvostudományok doktora, J. Harvát professor, belgyógyász főorvos, V. Jonás belgyógyász professor, J. Procházka, a fertőzőbetegségek professzora, J. Fedorova, az orvostudományok doktora, dr. J. Karpisek, dr. E. Spacek docens, dr. F. Závodny, az állami szanatórium igazgatója, dr. A. Jirasek professor, sebészfőorvos, J. Divis sebész-

Amerikaellenes tüntetés Lorient francia kikötőben

A „L'Humanité” közli, hogy március 10-én amerikai katonák egy csoportja felügyeleti szmület tartott a lorienti kikötőberendezéseknél. A műhelyek munkásai az amerikai betolakodók megjelensége elleni tiltakozás jeléül azonnal beszüntették a munkát és

erélyesen követelték, hogy az amerikaiak hagyják el a kikötő területét.

A dolgozók „Jenkit, takarodjatok hazát!” és „Éljen a béke és a nemzeti függetlenség!” kiáltásaira az amerikaiak sietve elhagyták a kikötőt.

Megbukott a Josida-kormány

A „Reuter” és az „AFP” jelentése szerint Josida japán miniszterelnök liberális párti kormánya szombaton megbukott, minthogy a japán képviselőház 229 szavazattal 218 ellenében megszavazta az ellenzék által benyújtott bizalmatlansági indítványt.

Az általános iskolák évvégi vizsgatételei

A közoktatásiügyi kormányzat intézkedett az általános iskolák évvégi vizsgatételeiről.

A magyar nyelv és irodalomból az írók életének, munkásságának rövid ismertetése, verses vagy prózai szövegelemzések, végül irodalomelméleti kérdések.

Történelemből a vizsgatételek az általános iskola VIII. osztályá-

nak történelmi anyaga alapján készültek a legutóbbi száz évtől-történelmének legfontosabb kérdéseiről.

Alkotmánytanból a tanulónak feleletelkben meg kell mutatniuk, hogy ismerik népi demokráciánk eredményeit és becsülik azokat. A matematikai vizsgatételek számtani, algebrai és mértani kérdéseket tartalmaznak.

legy

Ezekben ban, melyek tik a világ minden szar ezázmilliók felszabadító rosa, a rag Mindnyájan a fájdalom szerettét ve tónk, Sztálin ért bennük gondolatát, sai, az ő h szenvnek, a a részvétné arad a vilá Szovjetunio seget szenv felé. A rész zének ez t tott megny szónál éke nilyn mely bensőséges mely a bal Szovjetunio határtalan rek szerete Sztálin iránt

Joszf Viss a mi egész vezetője és t szélesebb tör hogy minden minden kom az ő böles kézenek üntr és kövessék proletáriátus formálta és kította ki. T típusú lenini tészt, az imp ellen vezetett áito harc ta gijáját. Ó dol totta meg a sénék terveit szocializmus musta való a As ő tanács szocialista jó mokráciák k tött belénk k tást minden lat idején és daftanul fi hogy óvjuk fényét a m fiztaságát é gasan a p zaslaját.

Sztálin elv radalmi mű nalként huz proletáremz győzelmes ge „A Szovjet tálya — m elvarts — m mert harcail pártja van, azért erős, raszok mill gatiák. Erős az egész v támogatja és unió munká proletáriátus köztársaság proletáriátus Nem kétsége országok m támogatta t tuzta volna talmat, nem va a szocial leit. Követke hette volna ket, melyek unió munká és országok hoz fűződő csolati, a S sainak a a való testvéri et köztársas talmanak eg

Erre a elvtárs szak tért és igvel munistának, dulas minde vébe vesni. mevilágított emelte a p ségnek azt

A proletárnemzetköziség legyőzhetetlen sztálini lobogója

Írta: RÁKOSI MÁTYÁS

Ezekben a fájdalmas napokban, melyek mély gyászba döntik a világ minden dolgozóját, minden szabadságszerető népét, százmilliók tekintete fordul a felszabadító Szovjetunió fővárosára, a ragyogó Moszkva felé. Mindnyájunk gondolatát eltölti a fájdalmas veszteség, amely szeretett vezérünk, nagy tanítónk, Sztálin elvtárs halálával ért bennünket; mindnyájunk gondolatát eltöltik az ő tanításai, az ő hagyatéka. A rokonszenvek, az együttérzésnek és a részvételnek valóságos tengere arad a világ minden sarkából a Szovjetunió oly súlyos veszteséget szenvedett dolgozó népe felé. A részvételnek és együttérzésnek ez a soha még nem látott megnyilvánulása minden szónál ékebben bizonyítja, milyen mély és őszinte, milyen bensőséges volt az a viszony, mely a haladó emberiséget a Szovjetunióhoz fűzte; milyen határtalan az egyszerű emberek szeretete nagy vezérük, Sztálin iránt.

Joszif Visszárionovics Sztálin a mi egész korunk legbőlecsőbb vezetője és tanítója volt. A legszélesebb tömegek szokták meg, hogy minden nehéz helyzetben, minden komoly fordulat előtt az ő bölcs szavait, az ő biztos kezének útmutatását figyeljék és kövessék. Az osztályharcos proletáriátus gondolkodását ő formálta és cselekvését ő alakította ki. Tőle tanultuk az új típusú lenini sztálini párt építését, az imperialista elnyomás ellen vezetett proletárfelszabadító harc taktikáját és stratégiáját. Ő dolgozta ki és valósította meg a szocializmus építésének terveit; ő oldotta meg a szocializmusból a kommunizmusba való átútvés problémáit. Az ő tanácsai alapján építik szocialista jövőjüket a népi demokráciák kommunistái. Ő döntött belénk bátorságot és kitaratást minden történelmi fordulat idején és ő hívta fel szakadatlanul figyelmünket arra, hogy óvjuk, mint a szemünk fényét a marx-lenini eszmék tisztaságát és lobogtassuk magasan a proletárnemzetköziség zászlaját.

Sztálin elvtárs sokoldalú forradalmi működésén vörös fonalként húzódik keresztül a proletárnemzetköziség nagy, győzelmes gondolata.

„A Szovjetunió munkásosztálya — mutatott rá Sztálin elvtárs — nemcsak azért erős, mert harcokban kipróbált lenini pártja van, továbbá nemcsak azért erős, mert a dolgozó paraszatok milliós tömegei támogatják. Erős még azért is, mert az egész világ proletáriátusa támogatja és segíti. A Szovjetunió munkásosztálya a világ proletáriátus része, élcsapata, köztársaságunk pedig a világ proletáriátus édes gyermeke. Nem kétséges, hogy ha a tőkés országok munkásosztálya nem támogatta volna, akkor nem tudta volna megtartani a hatalmat, nem biztosíthatta volna a szocialista építés feltételeit, következként nem érhetett volna el azokat a sikereket, melyeket elért. A Szovjetunió munkásosztályának a tőkés országok munkásosztályához fűződő internacionális kapcsolatát, a Szovjetunió munkásainak a világ munkásaival való testvéri szövetsége a szovjet köztársaság erejének és hatalmának egyik sarkköve.”

Erre a gondolatra Sztálin elvtárs szakadatlanul visszatért és igyekezett minden kommunistának, a proletárfelszabadulás minden harcának szívébe vénsi. Minden oldalról mevilágította s különösen kiemelte a proletárnemzetköziségnek azt a szervező kölcsön-

hatását, mely a Szovjetunió és a világ proletáriátusa között fennáll. Sztálin elvtárs fíradhatatlanul tanította a világ munkásait arra, hogy mindvégig hű maradjon a proletárinternacionális ügyéhez, az egész világot proletáriátus testvéri szövetségének ügyéhez. „Internacionalista az — mondotta J. V. Sztálin — aki fenntartás nélkül, ingadozás nélkül, feltételek nélkül kész megvédeni a Szovjetuniót, mert a Szovjetunió a forradalmi világmozgalom bázisa, ezt a forradalmi mozgalmat pedig lehetetlen védelmezni és előbbre lendíteni, ha nem védelmezzük a Szovjetuniót. Mert aki a világ forradalmi mozgalmát a Szovjetunió megkerülésével és a Szovjetunióval szemben szándékozik védelmezni, az a forradalommal kerül szembe, az okvetlenül a forradalom ellenségeinek táborában köt ki.”

A világ kommunistái felismerték a proletárnemzetköziség döntő jelentőségét az imperialisták ellen vívott nehéz harcokban. Mindannyiunk véleményét fejezte ki Mao Ce-tung elvtárs, a nagy kínai nép felszabadító harcának vezetője, amikor a Szovjetunió Kommunista Pártja XIX. kongresszusát az azal üdvözölte: „Lenin és Sztálin neve az a zászló, amely előre vezet az egész földkerekség dolgozóit. A Szovjetunió Kommunista Pártja példakép az összes kommunista és munkáspártok számára.”

A Sztálin nevelte szovjet kommunisták példáján tanultuk meg azt is, hogy a legjobb munkát a proletárnemzetköziség és az emberi haladás érdekében akkor végezzük, ha saját hazánk dolgozó népének ügyét védjük jól és következetesen, ha saját hazánkban viszünk diadalmat a dolgozó nép ellenségeivel szemben a harcot. Megtanultuk Sztálintól, hogy a hazafiság és proletárnemzetköziség elválaszthatatlan egységben és kölcsönhatásban fejlődik össze és a kettőnek e kölcsönhatása új erő forrása, új hőzelmek serkentője válik.

A Szovjetunió Kommunista Pártjának XIX. kongresszusa elején és megrögzött illusztrációja volt annak, hogy a kommunista és munkáspártok a proletárinternacionális legyőzhetetlen sztálini zászlaja alatt milyen komoly sikereket értek el és milyen hatalmas erőt képviselnek. „Ha az eszme meghódítja a tömegeket, angyari erővé válik” — hirdette Marx. Nos, a munkásnemzetköziség eszméje tíz- és százmilliókat hódított meg, s motorjává vált világszerte a törvés elnyomás és kiszákmányolás elleni felszabadító harcnak. A kapitalista országok kommunista pártjai vezetőinek fogadalma — hogy soha nem engedjük, hogy országukat a felszabadító Szovjetunió elleni harcba vevék — a népek elszántságának adott kifejezést s a cselekvő proletárnemzetköziség lelkes megnyilvánulása volt.

A népi demokrácia országai testvérpártjainak kiüldöttei a XIX. kongresszuson arra mutattak rá, hogy felszabadulásukon túl mennyt köszönetnek a Szovjetunióhoz, Sztálin elvtársnak és hogy milyen óriási az a segítség, melyet számunkra a Szovjetunió minden sikere, példája, támogatása jelent. Ugyanezt mondták el a legkülönbözőbb példák alátámasztva a kapitalista, a gyarmati országok kommunistáinak kiüldöttei is.

A XIX. kongresszus hatalmas, világméretű demonstrá-

ciója és megnyilvánulása volt a proletárinternacionális ügynek, mutatta, hogy ez a szellem elevenen él a dolgozó százmillióknak szívében, s új tettekre, új győzelmekre serkenti őket. Ebben a szellemben fűtötte a világszerte harcoló kommunista pártok képviselőit, akik lelkesen és egységesen tömörültek a Szovjetunió Kommunista Pártjának szeretett vezére, a nagy, a bölcs Sztálin köré.

Sztálin elvtárs ezen a kongresszuson, ahol utóljára adott meg neki, hogy az egész világ dolgozóitól szóljon — beszédének központjává újra a proletárnemzetköziség eszméjét tette meg. A nagy vezér rámutatott arra, hogy a Szovjetuniónak mindig szüksége volt és szüksége is lesz a határokon túli testvéri népek bizalmára, rokonszenvére és támogatására.

„Érthető — mondotta Sztálin elvtárs — hogy pártunk nem maradhat a testvérpártok adósa és neki is támogatnia kell őket, valamint népeiket a felszabadulásért vívott harcukban, a béke megvédéséért vívott harcukban. Mint ismeretes, pártunk így is jár el. Miután pártunk 1917-ben kezébe vette a hatalmat és miután reális intézkedéseket tett a tőkés és földesúri elnyomás megszüntetésére — a testvérpártok képviselői pártunk merészségén és sikerein fellelkesülve, a világ forradalmi és munkásmozgalma „rohambrigádjának” nevezték el pártunkat. Ezzel azt a reményt fejezték ki, hogy a „rohambrigád” sikerei meg fogják könnyíteni a kapitalizmus jármában szenvedő népek helyzetét. Azt hiszem, pártunk bevalótta ezeket a reményeket...”

Sztálin elvtárs e szavait, a proletárnemzetköziségnek e ragyogó megnyilvánulását, melyben hazánkban, a magyar népi demokráciát is a világ forradalmi és munkásmozgalmának új „rohambrigádjai” között említette, mélyen szívébe véste világszerte minden kommunista. Az ellenség most azt reméli, hogy elernyedünk a nagy csapástól, e szörnyű veszteségtől, amely az egész haladó emberiséget érte. Az ellenség nem tudja, hogy a százmilliók egyesülő bánta és részvéte nem a gyengeség forrása, hogy belőle nem csüggedés ered. A haladó emberiség legjobbjainak százmilliói közös, őszinte bánatának, mélységes gyászának és részvételének ilyen megnyilvánulása az egység és a szövetség, az egység és a szövetség és a szövetség páncsoló demonstrációja. Belesse nem gyengeség, hanem új erő fakad. Új erő, mely még jobban tömöríti a világ dolgozóit a felszabadító Szovjetunió körül és még izmosabbá teszi a harcban edzett kezeket, hogy szilárdan vevék tovább előre, a hőzelmekre a sztálini proletárnemzetköziség büszke zászlaját.

Ez az érzés és ez a tudat mélyen áthatja a magyar dolgozó népet. Evszázadokon át a magyar nép nehéz küzdelmet vívott szabadságaért és függetlenségéért. Mint a költő mondja, legjobbjaink elhullottak a szabadság véres zászlai alatt, a hosszú harcban. Hazánk szabadságát, nemzetünk függetlenségét csak a Sztálin elvtárs nevelt Szovjet Hadsereg győzelme hozta meg.

Modern történelme folyamán népünk először szíjva a szabadság levegőjét, rendelkezik az új élet minden javával, s az általakítás nagy művét viszi végbe. Mindez a Szovjetunióhoz, a nagy Sztálinhoz köszönhetjük. Ez a tudat a nagy Szovjetunió, a szeretett Sztálin iránti szakadatlan hála és szeretet

Ma délután két órakor kezdődik a Szovjetunió Legfelső Tanácsának 4. ülészsaka

Moszkva, (TASzSz) A Szovjetunió Legfelső Tanácsának 4. ülészsakát március 15-én vasárnap délután két órakor nyitják meg a Kremlben, a Szovjetunió Legfelső Tanácsának üléstermében.

Március 17-re összehívták az országgyűlést

A Magyar Távirati Iroda jelenti: A Népköztársaság Elnöki Tanácsa az országgyűlést 1953. évi március hó 17-én, kedden délelőtt 11 órára összehívja.

A Szovjetunió magyarországi nagykövetségének köszönete

A Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetségének magyarországi nagykövetsége szívből jövő köszönetét fejezi ki mindazoknak a szervezeteknek és személyeknek, akik tisztelettel adóztak J. V. Sztálin, a Szovjetunió minisztertanácsa elnöke emlékének és látának alkalmából, részvételüket fejezték ki a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetségének kormányát és népét ért súlyos veszteség, Joszif Visszárionovics Sztálin, a Szovjetunió minisztertanácsa elnöke halálának alkalmából.

Külön brosurákban megjelent G. M. Malenkov, L. P. Berija és V. M. Molotov gyászbeszéde

A Pólitikai Irodalom Allami Kiadója külön brosurákban kiadta G. M. Malenkovnak, L. P. Berijának és V. M. Molotovnak Joszif Visszárionovics Sztálin temetése napján, 1953. március 9-én a Vörös-téren tartott gyászgyűlésen mondott beszédét. A brosurák egyenként hárommillió példányban jelentek meg.

Ünnepélyesen megnyitják a „Marx Károly élete” kiállítását

Szombaton délben Budapesten, a Magyar Munkásmozgalmi Intézetben ünnepélyes keretek között nyitották meg a „Marx Károly élete” című kiállítását. A kiállítás megnyitására megjelent Dóczy István, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke, továbbá Hidas István elvtárs, a minisztertanács elnökhelyettese, Horváth Márton elvtárs, Rónai Sándor elvtárs, az országgyűlés elnöke, Szabó István elvtárs altábornagy, a Magyar Dolgozók Pártja Pólitikai Bizottságának tagjai, valamint közéletünk számos más vezető személyisége. Résztvettek a kiállítás megnyitására J. D. Kiszeljov, a Szovjetunió magyarországi nagykövete, s a

Magyarországi nagykövete, s a többi baráti állam budapesti diplomáciai képviselői. Réti László elvtárs, a Munkásmozgalmi Intézet igazgatója tartott megnyitót, Utána Molnár Erik elvtárs, külügyminiszter mondott beszédet. — Marx az emberiség egész tudását összegyezte — mondotta többek között — úgy, mint az ókorban Arisztotelesz. Az ő hatalmas elgondolásába torkollik mindaz, ami nagyot, eseményeket, életet alkotott. De mindig néha csak nyersanyagává válik, amelyből vadonatúj, forradalmi világ nézetet keletkezett. Molnár Erik beszéde után a megjelentek megtekintették a kiállítását.

A magyar dolgozó népben kitörölhetetlenül él és egyre inkább elmélyül annak tudata, hogy minden eredményünk, minden sikerünk kiindulása és megvalósulása elválaszthatatlanul összefügg a felszabadító Szovjetunió, a nagy Sztálin segítségével. Nincs szabad életünknek olyan területe, ahol ez meg ne nyilvánulna. És minden sikerünk, minden eredményünk csak növeli szabad nemzetünk köszönetét és háláját a Szovjetunió és a magyar nép legdrágább barátja, Sztálin iránt, felszítja és elmélyíti dolgozóinkban a sztálini proletárnemzetköziség szellemét és tudatát.

Minket örökre a Szovjetunióhoz köt a hála, a köszönet és az elvek közössége: most még szorosabban fűzi e köteléket a közös csapás, a közös bánat, a közös gyász. Nemcsak nálunk, de világszerte ugyanez az érzés tölti el

“-ban”
ányú segítséget,
Sztálin a cseh
megalakulásának
újított, majd így

épünk, Csehszlo-
vákban nehéz és
ol érez a szá-
bb ember, ta-
sével.
azonban mindig
nnünket, hogy
elcsüggedünk.
gakarátát telje-
gossabbra emel-
a zászlaját és
dünk azon az
stálin jelölt ki
cializmus orszá-
sének, a béke
megszilárdításá-
s útján.
mauzoleum
két nagy áng-
hszlovák nép
esen megígér-
égig azon az
adni, amelyet
előttek. Lenín
ajti elérkeznek

gnagyobb

nek
is. Az alapvető
október 17-re,
napjal a kitű-
ött befejezték.
— a szinkangi
rendelgetésének.
rán 16,954.379
emelték ki és
mint 100.000

négyszékilomó-
szik. A kikötő
tízszertonnás
öt háromezer
efogadni.

ása alkalmából
nyúlésen részt-
vételátiratot in-
ghoz.

edeinek

rországért”
széddel záró-

érhetővé te-
pártonkivü-
zámára Ráko-
zedéit és cik-
glalt művek
a napi sajtó-
osságára. Rá-
SZ Központi
december 29-i
szólására eb-
nik meg elő-

phízólevelét

levelét Bau-
nk.

záró

ároly: A tar-
szakszerveze-
sztanácsko-
gyuk a párt-
látok végre-
előjévé!
még számos
zól az MDP
e Szervező
sában meg-

ételei

aga alapján
száz év tö-
sabb kérdé-
tanióknak
l mutatónk.
emokráciánk
ilk azokat.
vizsgátelek
és mértani
nak.

A berettyóújfalusi állami gazdaság dolgozói készülnek április 4-re

Közeledik április 4-e, hazánk felszabadulásának évfordulója. Erre a nagy ünnepre mi, a berettyóújfalusi állami gazdaság dolgozói is méltóan készülünk. Felszabadulási hetet tartunk, harcolunk a vetés határideje előtti befejezésért, a magasabb terméseredmények eléréséért.

A mi gazdaságunk a biharkezesi járás versenyfelnívásához csatlakozva már eddig is komoly eredményt ért el. Elvetették a tervezett tavaszi búzát. A szántásra előirányzott terület 55 százalékát felszántottuk. Az ősszel szántott terület 90 százalékán a simítózást elvégeztük. Ezeknek az eredményeknek az eléréséhez nagyban hozzájárultak gazdaságunknak olyan kiváló dolgozói, mint Duro Sándor és Vásári Sándor traktorosok, akik egy hét alatt több mint 50 kh földet szántottak fel. Ez az eredmény nem egyedülálló. Szabó Mihály és Papp István a 11. sz. üzemegegységben 16 soros vetőgéppel túlteljesítették normájukat a vetésnél. Munkájukat eddig is úgy végezték, hogy a mezőgazdaságban betöltendő az élenjáró szerepet. Különösen Sztálin elvtárs halála után javítottunk munkánkat.

Április 4-e elválaszthatatlan Sztálin elvtárs nevétől, ezért vállaltuk:

- 1. A talajelőkészítési munkát idejét meggyorsítjuk és a későbbi kultúrnövények előkészítési munkáit határideje előtt öt nappal befejezzük.
- 2. A legelőket fogsatósítást, gyomtalanítást, kukák kijáratását március 20-ra elvégezzük.
- 3. Az őszi kalászosok, őszi ta-

karmánykeverékek fejtrágyázását és egyéb növényápolási munkálatokat március 20-ra befejezzük.

4. Tavaszárpat március 20-ig elvetjük — jarovizálva, kereszt-sorosan.

5. A zab vetését március 22-ig, a cukorrépa, valamint a takarmányrépa vetését március 23-ra, a vöröshere és lucerna vetését március 28-ra befejezzük.

Ahhoz, hogy ezeket a vállalásokat sikeresen végrehajtsuk, a következő módszereket alkalmazzuk:

A növénytermelésben dolgozó brigádvezetők vállalják, hogy a dekád megkezdése előtt egy nappal minden dolgozónak kezébe adják a dekád következő napi feladatait, biztosítják továbbá a munka elvégzéséhez szükséges szerszámot és gépeket, a dolgozók pontos étkeztetését, valamint a vizellátást. A munkát minden nap értékeljük úgy mennyiségi-leg mint minőségi-leg harcolt indítunk azért, hogy minél több kiváló növény- és gyapottermelő legyen gazdaságunkban.

E vállalásoknak a végrehajtására megvan a biztosíték. Traktoristáink közül Duro Sándor és Vásári Sándor vállalták, hogy 10 százalékkal emelik teljesítményüket.

A vetési munkáknál gazdaságunk dolgozói átlagosan vállalták, hogy 16 soros vetőgéppel 8,5 kh-t vetnek be naponta. Több József kocsi munkaspata 16 soros vetőgéppel 6,6 kh helyett 8,5, míg Szabó Mihály és Papp Ist-

ván, a II. sz. üzemegegység dolgozói szintén 16 soros vetőgéppel 10-10 kh-t vetnek be naponta.

A műtrágyaszórásnál dolgozók vállalták, hogy átlagosan 16,200 öli helyett 19,440 ölet szórának el naponta. Oláh József kocsi arra tett vállalást, hogy 5 km-en belül a napi 27 mázsa szállítási norma helyett 50 mázsát hord ki, hogy ezzel is elősegítse a műtrágyaszórók munkáját. Máthé József munkaspata arra tett felajánlást, hogy 16,200 öli napi műtrágyaszórási normát 120 százalékra teljesíti.

A szakemberek közül Reményi Sándor növénytermelési brigádvezető, agronómus vállalja, hogy a fagyos időt kihasználva, az őszi vetések fejtrágyázását március 20-ig befejezzék s a vetészántást a legrövidebb időn belül elvégzik. Ezt úgy akarják biztosítani, hogy a traktorosoknak alacsony meleg teát és meleg pihenőhelyet biztosítsunk. A traktoristáink mindenütt nyomon követik a vetőgépet.

Duro Sándor agronómus vállalta: úgy szervez meg egy-egy munkát, hogy a dolgozók folyamatosan dolgozhassanak. A műtrágyát éppen úgy, mint a vetőgépet, kellő időben kiszállítja a földre, hogy ne legyen fennakadás.

Ezeket a vállalásokat szívesen teljesítjük és minden érveléssel harcolunk, hogy a vállalt határideket betartsuk. Így kívánjuk ünnepelni hazánk felszabadulásának 8. évfordulóját.

Kiváló Imre üzemi párttitkár, Mocsári Lajos igazgató, Bozsányi Gyula gépesítési csoport vezetője.

Április 4 tiszteletére harcra indulnak a gyors szántásért-vetésért az úvárosi Lenin tisz brigádai

A tavaszi munkákról tárgyaló országos értekezleten Nagy Imre elvtárs a minisztertanács elnökhelyettese mondomta:

— A gyorsaság általában döntő tényező lett az idei tavaszon!

Ez a figyelmeztetés vonatkozik a balmazújvárosi Lenin termelőszövetkezetre is, mert alaposan elmaradtak a tavaszi szántással és ugyancsak igyekezni kell,

hogy a lemaradást behozzák és a hő termés érdekében idejében földbe kerüljön a mag.

Vetnivaló van temérdek: 60 hold cukorrépa, 60 hold borsó, 60 hold takarmánykeverék, 43 hold takarmányrépa, 65 hold zab, 75 hold lucerna, 70 hold napraforgó. Az előírt 85 hold tavaszi árpából is csak 48 holdat vetettek el eddig.

A nagy feladat tervszerűbb munkát követel

Komoly feladat előtt áll tehát a tisz tagsága. A gépalomás adósok munkával. Szerződés van arra is, hogy a vetést elvégzik, de ha a traktorok vetnek, akkor marad a szántás. Tanakodtak, hogyan lehetne gyorsítani a munkát a szántásnál is, a vetésnél is.

Pokrócz Miklós elvtárs, a tisz elnöke javasolta, hogy a traktoros brigád és a növénytermelő brigádok lépjenek szorosabb, tervszerűbb együttműködésre, segítsék egymás munkáját.

Kiss Gábor, a traktorosok vezetője kijelentette: Mi gyorsítjuk munkánkat. A felszabadulási héten hazánk nagy ünnepére, április 4 tiszteletére megfogadjuk, hogy április 1-re 558 holdat szántunk fel a szövetkezet földjén dolgozó öt traktorral. En vállalom azt, hogy a traktorok állandóan üzemképes állapotban lesznek.

A vállalat teljesítéséhez azonban szükséges, hogy a növénytermelő brigádok is adjanak segítséget. Szekerekkel hordják az üzemanyagot a dolgozó gépekhez, hogy egy perc se akadjon meg a munka. A vetés munkájától mentesítik a traktorokat, minden perc kell a szántásra. Szükséges még az is, hogy a tisz a két műszakban dolgozó traktorosoknak meleg teát adjon, mivel igen hideg szél sövűt még a földeken. Vidámabban halad a munka, ha a nagyobb termésért harcoló traktorosokat felmelegíti a forró tea.

A traktorosok vállalása nem maradt viszonzás nélkül. A növénytermelők nyomban csatlakoztak és így valóra vált az elnök ál-

tal javasolt tervszerűbb együttműködés. A növénytermelők vállalták, hogy 20 ígával a szántás befejezése után két nap alatt befejezik a vetést. Így teszik lehetővé, hogy április 4 előtt földbe kerüljenek a kora tavaszi magvak.

A vetés gyors elvégzése minden egyes dolgozónak személynél érdeke. A korai vetés — bő ter-

més. Ezért harcolnak most a Lenin tisz brigádjai, ezért tettek vállalást. A brigádok tagjai elkészítik, nagyobb teljesítményekre sarkalja hazánk legnagyobb ünnepére, a felszabadulás ünnepére, április 4-re tett vállalás.

A tisz vezetőségének fontos feladata, hogy segítse a brigádokat munkájuk végzésében. Ne maradjon el a forró tea a sűvűtő hideg szélben dolgozó traktorosoktól. Legyen jó szállásuk, ahol kényelmesen pihenhetik a munka fáradalmait. Segítsék elő, hogy vidáman menjen a munka a tisz földjein. Tíz tag tegy — mind traktoros — küzd azért, hogy bő termésre kényszerítse a földet.

A gyors szántás-vetés száz mázsákkal növeli a tisz termés-eredményeit: erre gondoljanak a dolgozók és vezetők egyaránt!

Bencze Mihály.

Kártevő állatorvost ítélt el a bíróság

Fehér Miklóst, 32 éves állatorvost háborús bűncselekménnyel, a tervgazdálkodás érdekében súlyos veszélyeztető, sorozatos bünteték miatt vonták felelősségre a budapesti megyei bíróság.

Fehér Miklós a múlt év novemberében mint szakállatorvos került a székelyvárosi állami gazdaságra. Itt céltudatos, szándékos gonoszítotték egész sorozatával súlyos veszteségeket idézett elő a gazdaság állatállományában.

A vádlott romboló tevékenységével több, mint 70 ezer forint kárt okozott az állami gazdaságban.

A bíróság Fehér Miklós vádlottat háborús bűncselekmény elkövetése és a tervgazdálkodás érdekében súlyos veszélyeztető, sorozatosan elkövetett büntetben mondomta ki bűnösnek és ezért ösztönbüntetésül 15 évi börtönrre ítélté.

Nyertem egy gyönyörűn épülő házat

Örömmel olvastam, hogy március 19-22 között sorsolásra kerülnek tervekben a kövénnyek. Nem azért várom csak, hogy mi nyerek, hiszen én sokat nyertem eddig. Nyertem egy gyönyörűn épülő házat, nyugodt, biztos megélhetést. Póztallam tanulmányomat, amit a múlt rendszerben nem tudtam elérni. A fiam Szovjetunióban tanul. Mi is mondjak még, hiszen annyi sokat nyertem, nem is beszélni arról, hogy már három kövénnyet kifizettek. En 1950-ben végeztem el a közép-

iskolát, megtanultam gépeket és bekerültem a Szakipari Vállalatokba. Vállalatunk fejlődésében is idom a tervekben jótékony hatásait. Vállalatunk megalakulásakor alig volt egy pár szek, asztal és trófép. Három szobában szülföldtünk össze. Ma kényelmes helyünk van biztosítva van a jó munka előfeltétele.

Épül, szépül országunk, egyre több gyárat, üzemet hozunk létre — százszorososan megnövekednek forintjaink. BOTOS GEZÁNE, 61/5. Szakipari Vállalat

VÉGH DEZSŐ

1882-1953

1953 március 13-án elhunyt Végh Dezső, Debrecen város ny. helyettes polgármestere. Végh elvtárs 50 esztendő óta a magyar munkásmozgalom harcosa, 1918 óta a KMP, majd az MKP és MDP tagja, 1919-ben a nagyváradi forradalmi törvényszék vádbiztos, a bihari vörös ezred parancsnoka, a kommunizmus ügyének az illegális években is hűséges katonája, aki mozgalmi munkájáért forradalmi tevékenységéért több mint nyolc esztendőt töltött a reakció börtöneiben.

Emlékét szeretettel, megbecsüléssel őrizzük. Temetése március 16-án, délután 5 órakor a Köztemető I. sz. ravatalozó terméből.

Evek óta súlyos beteg volt már, torokát fojtogatta, szívét szorongatta a vaskezü aszura, de Végh Dezsőben, a veterán forradalmárban makacs életkedv lobogott. Több mint hat évtizedet élt és harcolt végig a szolgátság, az elnyomás korában s úgy hitte, jár még neki legalább egy hetedik évtized a szabadság idejéből is, amikor betegségétől fulladozva is szabadban tudott lélegzeni, mint egész korábbi életében.

Ez az élet dolgos és harcra volt. Végh elvtárs munkásember volt, szobafestő Szerette is a szakmáját, csak azért haragudott, ebből a szakmából való volt a munkásosztály legnagyobb ellensége is. Csak hogy ő, Végh elvtárs igazi hű fia volt osztályának, a legöntudatosabbak közül való, 20 éves kora óta szakszervezeti tag. Már fiatal fővel kereste a forradalom útját. 1914-ben, mikor az áruló szociálszocialisták, mint mindenütt, Magyarországon is harca uszították, végőhídra terelték a proletárokat, ő nem volt hajlandó a földesurak és nagytőkészek államárát fegyvert fogni. Hosszú lappangás után elfogták, besorozták, de a katonai szolgálatot is ki tudta játszani s ő volt az, aki — éppen hivatalos megbízást színelve — Bécsbe utazott, hogy be-empessze Magyarországra a történelmi nevezetességű zimmerwaldi manifesztumot, Lenin elvtársnak és a Svájcban élő harcosszocialistáknak az imperialista háború elleni tiltakozását. A manifesztum hatalmas fegyvere lett a magyar munkásság és forradalmi értelmiség békepropagandájának, annak a lenini szellemű törekvésnek, amely az imperialista háborút az elnyomók elleni belső harcra, forradalomra igyekezett átfordítani.

Végh Dezső hamarosan börtönbe került emiatt, de amíg szolgálati helyéről Kolozsvárról Budapestre szállították, a vonaton is egyre izgatta őreit, útítársait a háború ellen. A fogházban Landler Jenő elvtárs környezetébe jutott és sokat tanult ettől a képzett, kitűnő szocialistától, aki valóságos szeminariumot rendezett politikai fogolytársai számára. Fogságukból 1918 — az „öszirózsás forradalom” szabadította ki őket.

Ettől fogva Végh elvtárs egyenesen törhetetlenül haladt előre a forradalmi munkásmozgalom útján. Hamarosan tagja lett a Kommunista Magyarországi Pártjának s a proletárdiktatúra idején, szülővárosában, Nagyváradon vezetőszeret játszott. Már előbb titkára volt a párt váradi szervezetének, majd a kommunista direktórium tagja, a Nagyváradi Vörös Újság főszerkesztője s a forradalmi törvényszék vádbiztos lett. Mikor a nemzetközi imperializmus ránkuszította a poljárokat által vezetett román csapatokat, Végh elvtárs lázasan szervezte a város védelmét, de a szociáldemokrata árulás visszavonulásra kényszerítette a fiatal magyar Vörös Hadsereget. Végh elvtárs lankadatlanul harcolt a bihari ezred élén, egészen a Tanácsköztársaság összeomlásáig s ki-méletlenül közel suttott le az el-

lenforradalom aljas huligánjaira. 1919 őszén a fehér terrorista fogságába került. Kegyetlenül megkínózták, majd az ügyészségnek adták át. Horthy ellenforradalmi bírósága sok évi börtönrre ítélte. Három és fél esztendőt töltött a debreceni törvényszék börtönében. Szabadulása után itt maradt a városban, folytatta mesterségét, de törhetetlenül folytatta mozgalmi tevékenységét is. Maga köré tömörítette a baloldali egyetemi hallgatók egy kis csoportját, kommunistákat nevelt belőlük s velük indította meg a „Mi Utunk” c. folyóiratot. Ezt néhány szám megjelenése után betiltották a reakciós hatóságok, börtönbe vetették a szerkesztőt és munkatársait. Végh elvtársnak harcra pályáján ez már a nyolcadik esztendője volt, amelyet a burzsoázia börtönében töltött. Ez sem törte meg. A büntetés kitöltése után is büszkén, emelt fővel járt a városban s itt, Debrecenben megszoktuk, hogy úgy tekintünk, mint a kommunista mozgalom képviselőjét, mint Pákosy Mátyás katonáját.

1944 szeptemberében fegyveres ör kíséretében haladtam végig az akkori „Ferenc József-úton”. Végh elvtárs odalépett hozzám és hangosan kiáltotta: „Pár hét az egész, a Vörös Hadsereg már közel van”. Megdöbbenem a vakmerőségén, de neki volt igaz. Öt-hat évvel ezelőtt szegény urasági cseléd éppúgy örült a híreknek, mint magam.

Amikor a szovjet csapatok felszabadították Debrecen, Végh elvtárs újból munkához látott. Megalakította Debrecenben, Pákosy és Gerő elvtársak irányításával az immár legálisan Magyar Kommunista Pártot. Később a város helyettes polgármesterévé választották, de elhatárolódott be-tetsége miatt erről az állásról le kellett mondania. Híába, a kizárások, a börtönök nem multak el ayomtalannul.

Azóta is tagja volt a város tanácsának és egyik legaktívabb tagja a pártnak. Beteljesedett rajta az, amit Petőfi kívánt magának egy költeményében: utolsó lehelletéig teljes szívvel tudott gyűlölni és szeretni. Ha az imperialistákról, a klerikális reakcióról az áruló szociáldemokratakról esett szó, arca kivörösödött, szeme tüzből égett a haragtól. De teljes szívvel tudott szeretni is. Szerette a népet, a munkásosztályt, a hazát. Szerette nagy vezéreinket Sztálin elvtársat, Pákosy elvtársat. Sztálin elvtárs halálának híre volt élete utolsó legnagyobb fájdalma. Március 13-án este hunyt el, aznap amikor Marx halálának 70. évfordulójára emlékeztek. Marxéra, akinek tanításait oly buzgón szívta magába ez a harcoss forradalmár. Mert Végh Dezső igazi marxistához il-lően egész életében képezte magát, nehéz életviszonyok közt, a börtönök alatt komoly, nagy műveltséget szerzett. Hűséges, szívós forradalmisága, harcra kész kitartása, törhetetlensége példakép maradt Debrecen kommunista Debrecen dolgozó számára.

K. P.

LESUL

Az em zére volt: mindörök Nem mint e kl Mi, ak nál, gond nagy vesz Lenin drága volt Sztálin hangjával Ezt a zajában, a sában, gye Elérke amely min Susogn lönböző n Hogy vagy velj Az em leged fűtő A mér eő” hogy

J. V. S nem hallg akkor, amí cseségedre A hasor hangzanak — Eskü A hasor Sztálin, főt hataosságra Nagy v tötte be éle nizmshoz rozottan, b úton. Amikor ismét le zor — Drág Igy szó Testvére nem azok legutolsó be földi testvé jukat veszté Az utol azt mondó — Eljen togatókkal Békére mindenki, a mordja: — Eskü erőnk, hoz

Sztálin mutatja az utat mindnyájunk számára!

LESUJTOTT, DE MEG NEM TÖRT A FAJDALOM...

Az emberiség legnagyobb boldogsága két nagy vezére volt: Lenin és Sztálin. Hazánk büszke volt és mindörökké büszke rájuk.

Nem volt az emberiségnek nagyobb fájdalma, mint a kimondhatatlanul szeretett vezérek elvesztése.

Mi, akik gyermekfővel állunk az egyik nagy sírnál, gondoltuk-e, hogy nemzedékünknek a második nagy veszteséget is meg kell érnie?

Lenin és Sztálin... minden, ami az emberiségnek drága volt, az ő nevüket viselte.

Sztálin szívében Lenin szíve dobogott, Sztálin hangjával Lenin szólt hozzánk.

Ezt a hangot hallottuk az új tengerek hullámainak zajában, az új erdők susogásában, gépeink zakatolásában, gyermekeink vidám nevetésében...

Elérkezett március 5. estéje, annak a napnak estéje, amely mindörökké gyászos maradt számunkra.

Susognak erdők, hullámanak tengereid és különböző népek gyermekei a te neveddel ébrednek.

Hogyan is érthetnék meg, hogy te már nem vagy velünk.

Az emberiség a te lehetetteddel lélekzett; a te meged fűtötte, a te erőd tette erőssé.

A mérhetetlen fájdalom óráiban nálad keresünk, hogy elviseljük elvesztésed gyászát hiszen te

J. V. Sztálin 1935. decembereben mamájával, Nahangova úttörővel

nem hallgathatsz ily nagy megpróbáltatás órájában, akkor, amikor népednek oly nagy szüksége van bölcseségedre!

A hasonlóan fájdalmas, távoli januári napról idehangzanak Sztálin szavai:

— Esküszünk neked, Lenin elvtárs...

A hasonlóan nagy, végtelen gyász órájában akkor Sztálin, fájdalomtól sujtottan, de meg nem törten, állhatatosságra és egységre szólította a népet.

Nagy volt és bölcs, a világ népeinek gondja töltötte be életét. Megmutatta az utat, amely a kommunizmushoz vezet, s arra intett bennünket, hogy határozottan, biztosan és nyugodtan haladjunk ezen az úton.

Amikor elviselhetetlenné válik a fájdalom, hangja ismét felzeng:

— Drága barátaim!

Igy szól hozzánk a megpróbáltatások idején.

Testvérek mind, nemcsak a Szovjetunió népei, hanem azok is, akikhez élete utolsó pártkongresszusán, legutolsó beszédében fordult: a testvérpártok és a külföldi testvérnépek! Testvérek mind, akik ma édesapjukat veszítették el!

Az utolsó pártkongresszuson, utolsó beszédében azt mondta befejezésül:

— Eljén a népek közötti béke! Le a háborús gyújtogatókkal!

Békére és boldogságra szólította a népeket. És mindenki, akinek szíve az ő szavaival szól, ma azt mondja:

— Esküszünk neked... Esküszünk: nem kíméljük erőnket, hogy becsülettel teljesítsük a te végakarodat.

Galina Vukolajeva

MOSZKVA, MÁRCIUS 6

Március 6-án, egy fagyos korai hajnalon, amikor még világosodni sem kezdett a sötétkék moszkvai ég és az utcákon még égtek az éjszakai lámpák, az emberek özönleni kezdtek a Vörös-térre.

Elhaladtak a Kreml falai előtt, a szomorú, behavazott fenyőfák és a mauzoleum előtt, amelynek emelvényéről még nemrégiben rájuk mosolygott meleg atyai mosolyával a legkedvesebb, a legörömbben szeretett ember.

Lenin és Sztálin a Szovjetek I. Összoroszosorsági Kongresszusán 1917 júniusában

Hatalmas erő vonzotta az embereket a főváros szívébe, arra a helyre, ahol az ünnepek verőfényes napjaiban és a megpróbáltatások idején szeretett vezérükkel találkoztak.

Mindannyian — munkások, alkalmazottak, katonák, iskolásgyerekek, egyetemisták — végigmentek a Vörös-téren és megálltak a Szpásszki-torony kapujánál.

A toronyóra elütötte a hetet, elütötte a nyolcat. A sötét ég világosodni kezdett. Csakúgy, mint máskor, felkelt a nap a Kreml fölött.

A téren egyre több lett az ember. Teljesen némán álltak,

A Nagy Honvédő Háború éveiben... Sztálin, Molotov és Vorosilov a távirónál

szorosra zárt ajakkal. Arcuk merev mozdulatlan-ságba dermedt, mint az örök a Lenin-mauzoleum bejáratánál de fájdalmukban is erősek és türelemmel maradtak. A tér ünnepélyes némaságát még hangsúlyozta a néha fel-felszökő halk zokogás.

Penséges volt ez a hallgatás.

A hideg márciusi reggelen a Kreml hallgatag és megrendíthetetlen falainál szorosan egymás mellett álló szótlan és kemény emekek ezekben a percekben egész népünk hatalmas erejét és mérhetetlen fájdalmát személyesítették meg.

Legyőzhetetlen az a nép, amely ily lelki erővel viseli el legnagyobb bánatát.

Halhatatlan a párt, amely ilyen népet nevelt és halhatatlan nagy vezérének neve.

Szergej Antonov

VEZESS, PÁRTUNK!

Alexandr Resetov verse

A kommunista ritkán sír, ha gyászol.
De sírunk most.
Az egész földtekén
A mély igazság zeng a párt szavából,
s ez igazságban Sztálin benne él.

Mit épített és épít szovjet ember
Ő él abban és mindig élni fog.
Óróla zúg az új Cimljanszki-tenger,
Az ifjú tölgyfa Óróla susog.

Sztálin él. Mint Lenin, halhatatlan.
Nem szakadt a népre árvaság:
Fényük világít, utunk változatlan,
Vezess hát Pártunk,
Vezess tovább!

SZTÁLIN ÖRÖKÖSEI

Az egész nép gyászának első óráiban jobban érezzük, mint valaha, hogy elválaszthatatlanok vagyunk nagy és szenvedélyesen szeretett hazánk földjétől. Jobban halljuk, mint bármikor meggyorsult lélegzetvétel. Világosabban látunk egyik végétől a másikig, mint eddig bármikor. És bárhová hatol gondolatban tekintetünk, mindenütt a mélyen megrendült szovjet emberek szomorú arcát látjuk.

Sztálin meghalt.

Csak az imént röppent végig a hír földünkön, ezen a földön, amelyért oly mérhetetlenül sokat tett Sztálin lángelméje, amelyet átalakított és a világ minden földje fölé emelt, gazdaggá tett és megszépített.

Sztálin évtizedeken át felkészítette a szovjet embereket alkotó munkára, a hazaszeretet hőstetteire, győzelmeire.

Mindenütt érezni Sztálin érverését: az időjárásról rádiójelezéseket leadó sarkvidéki meteorológus gépi szállásán és az Uralban készült gigantikus gépekkel keresztül-kasul járt turkméniai sivatagok forró homokján.

Sztálin csodálatos akaratereje járja át a lelkesen dolgozó gyárakat, bányákat, laboratóriumokat. A végeláthatatlan rónák termik az aranylő gabonát, megjutalmazva a Sztálin bölcsesége által kollektív munkára serkentett sokmillió paraszt erőfeszítéseit. Az egyetemokről és iskolákról, a Sztálin tanítása és gondoskodása révén művelték és képzettké vált ifjú emberek nemzedékei kerülnek ki.

Sztálin megszemélyesített mindent, ami szép, mindent, aminek érdekében a népek véghezvitték az Októberi Szocialista Forradalmat.

Es ime, elhangzott a szívbemarkoló szó: Sztálin meghalt.

Igen, Sztálin meghalt.

De Sztálin él! Nem hal meg soha. Halhatatlan örökséget hagyott ránk: tanítását, amellyel meghatározta jövőnket. Megmutatta nekünk a kommunizmus felépítésének útját.

Soha nem érzett fájdalom fog el bennünket, de meg nem törhet. A gyász nem sujt le: megerősít az a nagy tudat, hogy Sztálin zseniális öröksége hű, erős és végtelenül tehetséges örökösök kezében van.

Sztálin örökösei: a Szovjetunió Kommunista Pártja és nagy szovjet népünk. Az ő kezükben van az ország jövője. Azon az úton haladnak, amelyet Lenin körvonalazott és amelyet bölcsen, rettenthetetlenül és végtelen hazaszeretettel vágott számunkra Sztálin.

Sztálin velünk van, népünkkel, örökké élő merész, egész országunkat biztosan előrevivő, közfiszketűben és közszeretűben álló Kommunista Pártunkkal, Sztálin egy a mi jövőnkkel!

Konsztantyin Fegyin

Sztálin az élenjáró kolhozparaszttal között!

A csökmői tanácsházán

Négyen vannak a csökmői tanácsházán az elnök elvtárs szobájában. Ahogy belépünk, különböző beszélgetés üti meg füllinket.

— Mennyi adóssága van most a szövetkezetnek? — kérdezi a tanácselnök elvtárs.

— Jőformán semmi. Annyi az állatállomány, hogy ennyi hitel nem is összeg egy ilyen nagy tisznek, — feleli Botlik Mártonné, a Kossuth tisz elnöke.

— Na, jó, Botlik elvtársné, inkább arról beszéljünk, mi van a vetéssel, mikor lesz földben a tavaszi búza, mert ez az, amely a legjobban sürget.

— Erre azután nehéz felelni, 650 holdat kell tavaszibúzával bevetni. A vetőmag meg van — csak még egy része a raktárban, székelyekben — s nem a földben — pedig a tavaszi búza vetési határideje mindjárt lejár. Ott dolgozik kint a földművelők 8 traktor kétős műszakban, teljesítményük 5-6 hold naponta és 20 fogatunk van, amelyből szántán 15 dolgozik a vetésnél. De...

— Ez rendben is van, de ha ilyen ütemben halad a vetés, 20-ára sem fejezik be, — így a tanácselnök elvtárs.

Botlik elvtársné gondolkozik, aztán hitelen rávágja:

— Mit csináljunk, hogyan tegyük mielőbb földbe a magot. Szervezetlenség, kaphodás, szétbuzás, a tagok nemtörődömsége is közbejárt ebben a gyenge eredményben. 228 tagot tartunk nyilván — papíron, — de az már nagyon jó, ha 150-et összehozunk munkára, pedig a munkásközösségre szükség lenne.

— Hol vannak a csoporttagok a legnagyobb munka idején? — kérdezzük.

— Tucat száma hordják az orvosi igazolványt, vagy egyéb írást, hogy betegek, vagy más dolguk van. Zsila Istvánné azzal ment fel a tanácsházára, hogy férje beteg, nem tud dolgozni a csoportban.

— És Zsiláné fia? — kérdezi a tanácselnök.

— Az... az... nincs itt... elment Budapestre dolgozni. Olyanformán van — magyarán — a megyében a kultúrforradalom ügyét; bemutassák nekünk kultúrúráját. Másfél napon át nem fogyt ki a színpadon a tánc, dal vagy próza és általában szép fejlődésről, vagy előrehajadásról, adtak számot a megyei művészeti csoportok. A gyors fejlődés azonban felszínre hozott néhány olyan súlyos hibát, amelynek kijavításában nagy feladatok hárulnak az egyesületekre és vezetőkre.

A választ egy szerre ketten is rávágják.

— Nézz csak meg Tóth András. Két híztó vágott, 150 kiló rizst és még sok másza terményt vitt haza, mert jól dolgozott. Vannak ilyen Tóth András-félék sokan a községben, akik becsületlen munkájuk után szépen keresnek. De az olyanok, mint Kovács Sándor, Kovács István, akik a déli órákban is ott állnak a község főutóján, sóhajtoznak, hogy „ezt felene venni, meg azt”, de vajjon miből? Sokszor elmondják ezt egymásnak és még jó néhány embernek, akik ott ácsorognak velük együtt a sarkon s a cigarettafüstöt éreztetik. Ahová nem hordanak, onnan el sem lehet venni. Kovácséknál pedig így van. Alig dolgoztak a múlt évben valamit, persze az igazságos védelemelosztás szerint nem is kaphattak többet, mint amit a teljesített munkaegység után megérdemltek. Kovács Sándor és Kovács István párttagok. Vajjon erkölcs-e a felelősséget, amely a párttagokra hárul, amikor az utcasarkon állva nemhogy elősegítik, de egyenesen hátráltatják a vetést. Ők, mikor a jövő évi kenyérért, a magasabb termésért folyik a harc, megállják, hogy feleje sem néznek a munkának, csak sóhajtoznak: „Igy nem lehet megélni”. Amilyen távol vannak a szövetkezettől, amikor dolgozni kell, úgy az elsők között jelentkeznek, ha előleget, vagy bármilyen más segítséget, amit Pestre dolgozni, ott hagyta a közös gazdaságot, mit sem érdekelte mi lesz a vetéssel, az ősról elmaradt szántással. Természetesen, ha valamit adnak a szövetkezetben, a felesleges az első között jelentkeznek: „márpedig az ő férje csoporttag, nem lehet kihagyni!”

Csökmőn többszáz hold tavaszibúza vár elvetésre. Bent a tanácsházán is inkább beszélgetnek, vitáznak, nemhogy azon igyekezzenek, hogy jobban megszervezzék a vetést mielőbbi befejezése érdekében. A népművelőmunka is nagyon gyenge. „Nem érünk rá most népművelőmunkát végezni!” — mondja a tanácselnök helyettes elvtárs. A szervezetlenségre vall az is, hogy a község vezetőit azt sem tudják, hány igérvél rendelkezik. A párttitkár elvtárs szerint 120-ai, a tanácselnök helyettes szerint több mint 140-el.

A vetést a legsürgősebben kell fejezni, hiszen ez évben Csökmő csak így érhet el jó eredményt. Ennek érdekében: figye-

A debreceni járás kilenc községe kultúrotthonot kap ebben az évben

Hajdú-Bihar megyében a debreceni járás öt éves tervünk keretében egyre fejlődik, gazdagodik. Az elmúlt évben például Ebesen, Hajdúviden, Nagyhegyesen és Pród tanyaközpontban 86 szövetkezeti kislakást építettek. Ezekben az új lakásokban a múltban nyomorgó, egykori zselléremberek laktak.

A járás dolgozó parasztjai maguk győzők lehetnek meg arról, hogy a dolgozó nép állama hogyan fejleszti községüket, hogyan teszi meg boldogabbá, derűsebbé életüket. A terv ebben az évben is sok új beruházással gazdagítja a debreceni járást. Hajdúsámsónban kigyul a villany s közel 100 ezer forintos beruházással korszerű kultúrotthon létesül. Hajdúböszörményben és Balmazújvárosban óvoda épül. Debrecenben január első napjaiban már átadták rendeltetésének a járási kultúrotthonokat. Kilenc községben kultúrotthonot létesítenek. Nyírmátonfalva, H.-hadház, H.-sámsón, H.-dorog, Fülöp, Ebes, Nagyhegyes, Téglás és Józsa is kultúrotthonot kap. Négy községben — Hajdúviden, Tégláson, Pródon és Ebesen — 2 tantermes iskola épül. Továbbfejlesztik a hajdúszoboszlói strandfürdőt. Hajdúszoboszlón, Hajdúhadházon Hajdúdorogon és Nyíradonyban 20-20 ágyas időnyelősöké kezd meg működését. Fejlesztik a hajdúböszörményi, hajdúszoboszlói és hajdúnánási téglagyárakat, korszerűsítik a hajdúszoboszlói és hajdúnánási kenyérgyárat.

A termelőcsoportok fejlesztésére, gépalomások beruházásaira ebben az évben több mint 10 millió forintot fordít a terv, hogy az új beruházásokkal, gépekkel még könnyebbé tegye a debreceni járást dolgozó parasztjainak munkáját.

lembe kell venni a község minden adott lehetőségét, továbbá a legsebezhetőbb felvilágosító munkát kell végezni. A párt és a tanács támogatásával a becsületes, jó munkát végző parasztokra. A kommunizmus mutassanak példát és lépjenek fel szigorúan azok ellen, akik a szövetkezetnek csak névleg a tagját. Biztosítani kell, hogy a községben minden iga a vetési munkán dolgozzon. Fontos feladat az is, hogy a traktorok és emelők teljesítményüket, ne 5-6 holdat szántsanak fel naponta, hanem ennek legalább a dupláját. Lemaradás van Csökmőn, de lelkiismeretes munkával, minden lehetőség kihasználásával a község az elenjárók közé emelkedhet. Rácz B.

Hajdú-Bihar megyében a debreceni járás öt éves tervünk keretében egyre fejlődik, gazdagodik. Az elmúlt évben például Ebesen, Hajdúviden, Nagyhegyesen és Pród tanyaközpontban 86 szövetkezeti kislakást építettek. Ezekben az új lakásokban a múltban nyomorgó, egykori zselléremberek laktak.

Hajdú-Bihar művészeti egyesületeinek nagy seregszemléje

A művészeti egyesületek nagy seregszemléje a kultúrmozgások színvonalát jelölt a debreceni Arany Bika nagytermében a színpadra, hogy szereplésükkel előbbre lendítsék a megyében a kultúrforradalom ügyét; bemutassák nekünk kultúrúráját. Másfél napon át nem fogyt ki a színpadon a tánc, dal vagy próza és általában szép fejlődésről, vagy előrehajadásról, adtak számot a megyei művészeti csoportok. A gyors fejlődés azonban felszínre hozott néhány olyan súlyos hibát, amelynek kijavításában nagy feladatok hárulnak az egyesületekre és vezetőkre.

A táncnak, a dalnak évszázados hagyománya van a megyében

Annak ellenére, hogy nem ismerték táncos, dalos népek a hajdú-bihariakat, azért az országban ezen a részen is szerettek táncolni, szerettek dalolni. Talán még annál inkább, mert a múlt minden gondját, baját, elnyomását táncba vagy dalba „lojtották” az öregek és fiatalok. Ezért is volt olyanira felülnő a két hele megrendezett kultúrversenyen, hogy a szép jövő felé haladó művészeti egyesületek nagy része egyszerűen megelégedett felelősségteljes hívásáról. Megelégedett arról, hogy a megye különböző községeinek népi táncait, énekeit szívesen meg a színpadon. Szinte felüldülésnek hatott, amikor az MTH-fiatalok csinos táncosai jelentek meg a reflektorfényben — és az „Adonyi fényrös”-t roppták a közönség tapsa közben. Igaz, kidolgozásban még voltak apróbb hibák, azonban dícséretes, hogy helyesen választottak s a táncot kint Nyíradonyban tanulták a dolgozó parasztoktól. — Így az „Adonyi fényrös” a kultúrverseny egyik legsikerültebb száma volt. A táncosok nagy többsége azonban „Galgamácsai lakodalmas”-t, „Szalmörököri leánytánc”-ot, „Galgamácsai guszalyos”-t, „Kalocsai leánytánc”-ot, „Tápi dűbörgös”-t, „Cigándi leánytánc”-ot vagy „Bodrog leánytánc”-ot járt. Pedig az az igazság, hogy Galgamácsán mégis csak jobban táncolták az ott élő fiatalok és öregek a szép helyi gyűjtésű táncokat, a guszalyos vagy a lakodalmas, mint akár a debreceni Fűtőház, akár a debreceni Járási Tanács táncosai. Az is biztos, hogy Kalocsán avatottabb kézzel nyúlnak a néphagyományokhoz, táncukban jobban érthetőbb a „Kalocsai leánytánc” mondanivalója, mint a Tancsics Cipőgyár vagy a hajdúböszörményi földművelőszövetkezet táncosportjainál. Nehogy félreértés essék: nem az a hiba, hogy a hajdú-bihari táncosportok szátmörököri, somogyi, galgamácsai vagy szentistváni táncokat jártak — az volt az egyik súlyos hiányossága a legutóbbi kultúrversenynek, hogy keveset kaptunk a hajdú-bihari gyűjtésű táncokból, holott szinte a színpadra kíváncsított egy-egy a Hortobágyon vagy a megye más részében összegyűjtött népi tánc.

A helyzet ugyanez a népdalok tekintetében. Gazdag, értékes, helyi gyűjtésű jellegzetes népdal alig néhány csoport lépett a színpadra. Az énekek közül e téren is az MTH-körus járt elől követendő példával, nagy sikert aratott rajtuk kívül a TITASZ-körus is, amely a Czövek Lajos által feldolgozott „Hortobágyi nóták”-kal vett részt — többek között — a megyei döntőn. A többi énekkar műsorából már igen hiányzott a megyében összegyűjtött népdal. Nagy feladat hárul tehát az énekkarok vezetőire: Kodály, Muradelli, Bárdos, Sosztakovics vagy akár Mozart szerzemények mellett hajdú-bihari népdalokra is tanítsák az általában igen jó hanganyaggal rendelkező körusokat.

VERSENY AZ ELSŐSÉGÉRT

közel félszáz 12-14 éves fiú és leány lelkesen táncolta a „Somogyi üveges” táncot, amely szemre igen leiszegős volt. Lelekiismeretes beállásra vall, hogy az ifjú szereplők közül nem tévesztette el senki sem a figurát, sem a helvét — az üvegekkel sem volt baj.

A kis táncosok, ha formában — tőlük telhetőleg — a legjobbat nyújtották, még nem teremtették meg ennél a hatalmas táncnál azt a hangulatot, amelyre szükség lett volna. Egyszerűen csak táncoltak — nem tolmácsolták azonban a tánc mondanivalóját. Miből a tanulság? Az, hogy helytelen volt a vasutas területi bizottság ifjúsági táncosportjának a témaválasztása. Sok felnőtt csoport erejét is meghaladja a „Somogyi üveges” tánc előadása. Nem volt tehát arra semmi szükség, hogy ezektől az igen tehetséges örekből álló fiú és leány táncosoktól ilyen nagy — számukra ma még szinte megoldhatatlan feladat végrehajtását követeljük a vezetők. Nagyon helytelenül a látványosságért, a hatásadásért kedvéért lemondtak inkább a mű eszmei mondanivalójának tolmácsolásáról. Sokkal helyesebb lett volna, ha a vasutas területi bizottság táncosportja népi gyermekjátékkal lépett volna színpadra. Abban úgy is nagy hiány volt a kultúrversenyen.

A fiatal táncosok szerepléséhez hozzájártozik az is, hogy egy-két-másikat igen izléstelenül festették ki. Ugy gondoljuk — nem ez a „legfontosabb kellek” a népi tánc mondanivalójának tolmácsolásánál...

3.

A jól sikerült kultúrverseny vasárnap déli szünetében filmfelvétellel készítették a Debreceni Népi Együttes ének- és tánckaráról. Nagy dolog az egész estét betöltő „Vidám verseny” című filmben szerepelni, mégis azt mondhatjuk: nem méltány-

2.

A verseny másnapján került sor a vasutas területi bizottság táncosportjának szereplésére. A

1.

talánul esett ez a választás a debreceni együttesre.

Ének-, tánc- és zenekara a megyei bemutáson is kitűnő nyújtott. Kevés város mondhat magának ennél jobb népi együttest — ez a szakértők véleménye. A hivatalos szervezők mégsem kaptak meg azt a jogos és megérdemelt támogatást, amely méltán járna a Debreceni Népi Együttesnek Felsőrehatóknak az ország legprobb községi vagy legkisebb üzemi kultúrversenyeinek nevelt — szinte mindnek van szép formaruhája, ha kell — csizmája és a szerepléshez szükséges összes kelléke. A Debreceni Népi Együttes női énekkara azonban még egyforma bízzal sem rendelkezik. A filmgyár szégyenszemre Budapestról hozza le részükre a filmszereplésükhöz az egységes blúzi és szoknyát. (Az egyik gyár adta kölcsön.)

A debreceni városi tanács a gazdája a népi együttesnek. Először Balogh Endre tanácselnök elvtárs és a városi tanács népművelési osztályvezetője a hibákat, hogy Debrecen egyik büszkeségének, a Debreceni Népi Együttesnek nincs a fellépéséhez szükséges formaruhája. Nem gondoskodtak arról, hogy a ruhák beszerzésére fedezete legyen a városnak.

Tatár Kiss Lajos elvtársnak, a megyei tanács elnökének és a megyei tanács népművelési osztályvezetőjének felelősséget azonban ez a tény nem csökkentheti. Éveken át a megyei tanács felügyelete alatt működött az együttes. Persze, arra büszkék voltak a megyei tanács vezetői is, amikor akár Budapesten, akár vidéken, akár a rádióban arattak megérdemelt sikert az együttessel. — A támogatás, a gondoskodás azonban eddig minden alkalommal elmaradt.

Több segítséget nyújtson a tanács a Debreceni Népi Együttesnek. Új életünk, új kultúránk lelkes harcosainak, Hadd kérvéljék a külsőségekben is méltón Debrecen város kultúrájának fejlődését.

V. Gy.

NE FELEDJÜK!

A Horthy-rendszer 25 szörnyű húzzák meg magukat családtag, esziendeje alatt az elnyomás napról napra súlyosbodik, a dolgozó anyagi és egészségügyi helyzete egyre romlott. 1933 elején például a kerli munkáid 40-50 fillér volt a napszám — így a lyét, hogy a kórház nem fogadja dolgozó embertelen körülmények között évek. A tisztifőorvos jelentés szerint a debreceni „légtáborokban az emberek sok helyen gödrökben, emberi lakhatásra alkalmatlan földkunyhóban között ezt írta:

nekik a városvezetésre s a város fiataljainak megfertőződése. Sem hazajárja a Kétszázalékos Bizottság említés nélkül azt a szörnyű állapotot, hogy Debrecen városából az állami Horthy-kórházban (nem elmebeteg) még sem typhus, sem diphteria, sem szarlát, sem tífusz (typhus) esetek elhelyezni nem lehet. A ragályos betegségek elött is a csoportok le vannak eresztve. Egy csobában lakó népes családok fertőzött betegeit ott kell hagyni, hogy a kontakt fertőzés után befejezze családtagjaitól munkáját. Ha és és és ilyen család van kitéve a kontakt fertőzés biztos veszélyének.

Visszeleltel kérjük nagyméltóságodat, hogy a fentebb leírtakat egy fertőzött beteg kórházi elhelyezésére s gyógyításra tekintetben az állami Horthy-kórház kórházát fenntartó n. kir. Kultúrminisztériummal felül személtőbizottság eljövél kibeszéjünk elítélésére.

Debrecen, 1923. március 16.
J. Lang
n. kir. eg. d. főtanácsos
tiszti főorvos.

Ugy pusztul el akkoriban a magyar nép, mint őz utójin a ben az évben például többek között a berettyóújfalui kórház, átadják rendelkezésükre a debreceni vörödi állomást, 15 idénybölcsödét átítanak fel — 300 csecsemő részére. A Horthy-rendszer 25 esztendeje alatt nem történt a megyében szociális beruházás, pedig ez csak egy kis rész az egészségügyi létesítmények, amelyek az ötéves terv ad Hajdú-Bihar dolgozó népének.

Teherau helyi Cipőrókeli k... vajjon mi... Az üzemb... kapun kife... esemény s... de a debre... munkásai... söt várják... adott gépe... A teher... Hányav... kel a szor... A külde... Utirány: ... gépek 500... nek meg,

A Tancs... látva, hog... gyárból e... — jelentet... niszterium... gának. En... benjárású... gépet: de... A három... lométer ut... sen. Nem...

Első n... tulteljesít... A Gyógys... lakoztak a... 16k felhívá... Vállaljuk... digi lemar... nem akar... ezért üzemi... forint érté... Vállaljuk... anyagmegl... só negyede... 101 százalé...

Az Orv... dolg... Az Orvos... zóit április... tékü vállala... lalásukat 32... teljesíteték... nem álltak... ményén, h... eléréséért... cius 9-én... tottak. Hog... nyire állít... zérünk irán... jesítmények... eredmények...

A feléri... nyára meg... készültök... Aki nem é... ményt, az a... tét, hogy m... pedig eddig... nult, az m... akar eléri... számolgatja... mennyi idő... gúg. Nagy... Számot adto... nyire haszn... lehetőséget... tek arról, h... arra, hogy... nuba építő... vaiba kerülj... hát mintegy... lengheti a v... jek egyetlen... a kérdést eg... teknek. Valé... is ez.

Probléma... problémát, m... meket nem... Most egész... helyzet. Meg... mek a dolg... maguk a dol... az a kérdés,

Budapesttől-Debrecenig, Debrecenről-Budapestig

Ahogy a takarékoságot a Szombathelyi Cipőgyárban értelmezik

Teherautó áll meg a Szombathelyi Cipőgyár előtt. Az utca járókelői kíváncsian érdeklődnek: vajjon milyen árut szállíthatnak?! Az üzemből faládákat hoznak a kapun kifelé. Mi lehet ebben? Az esemény szemlélői ezt csak sejtik, de a debreceni Táncsics Cipőgyár munkásai annál inkább tudják, sőt várják is már a részükre feladott gépeket.

A teherautó megérkezik szállítmányával, a talpvarrógépekkel a szombathelyi pályaudvarra. A küldeményt itt vagonba rakják. Utirány: Budapest-Debrecen. A gépek 500 kilométeres utat tesznek meg, pedig már Budapesten

1500 kilométeres út — feleslegesen

A Táncsics Cipőgyár vezetősége látva, hogy a Szombathelyi Cipőgyárból érkezett gépek rosszak, — jelentette a könnyűipari minisztérium cipőipari igazgatóságának. Erre az igazgatóság közbenjárásával ismét kaptak egy gépet: de ez is használhatatlan.

A három talpvarrógép 1500 kilométer utat tett meg feleslegesen. Nem beszélve arról, hogy a

javitásra kellene leadni őket. A szállítmány azonban Pesten át folytatja útját Debrecen felé. A Táncsics Cipőgyár dolgozói már türelmetlenül várják a gépek érkezését. Nagy az öröm boldogan ujságotlák egymásnak: „Itt van, amit vártunk, most már biztosan jobban termelhetünk”. Gyorsan kibontják a ládákat, a cementalapot is elkészítik a gépekhez. Mikor végre mindez megvan, izgatottan lesik, mikor indul a gép. Végre felbűg a motor, megindulnak a kerekék. Próbavarrást eszközölnék, azonban szomorúan tapasztalják, hogy az ujonnan szállított gépek — hasznavehetetlenek.

gépeket ismét Pestre kell küldeni, — amely újabb 750 kilométer utaztatást jelent. Budapesten van ugyanis a Cipőgépgyártó és Javitó Vállalat, ahol a generálózást végzik.

Ugy látszik a Szombathelyi Cipőgyár vezetősége így képzeli el a gyárak egymásközötti segítségnyújtását?! Nem ez a helyes módszer. Nem ez a takarékosko-

dás, — ez kimondottan pocskolós, a nép vagyonának hanyag kezelése, amely a szocializmus építésében megengedhetetlen. Ugy látszik a Szombathelyi Cipőgyár helyesebbnek látja, ha a Táncsics Cipőgyárban állnak használhatatlanul azok a gépek, amelyeket már ők sem tudtak alkalmazni, kopás és egyéb hibák miatt.

Indítson vizsgálatot a könnyűipari minisztérium cipőipari igazgatósága!

Amikor a becsületes dolgozók — így a Táncsics Cipőgyár munkásai is — harcolnak április 4 sikéréért, megengedhetetlen, hogy olyan gépeket szállítson le egyik gyár a másiknak, amelyikről már előre tudja, hogy az használhatatlan.

Ki mindezt a felelős? Ki utaztatja a dolgozó nép kárára, a becsületes együttműködés elvét felruga, többszáz kilométeren át feleslegesen a gépeket? Igen helyes lesz, ha a könnyűipari minisztérium cipőipari igazgatósága fényt derít erre és kérdőre vonja a hiba elkövetőit!

Ozobor Ilona.

Nemzetközi Nőnap a Központi Kultúrotthonban

Ma délután 3 óraker ünneplik Debrecenben a Nemzetközi Nőnapot, amelyet Klára Zetkinnek, a német munkásmozgalmak harcos asszonyának 1910-ben tett javaslatára minden évben megtartanak. A nők nagyszerű összefogásának felejthetetlen szimbóluma a mai nap. A Nemzetközi Nőnap évfordulói évről-évre még szorosabb egységbe tömörítik a világ asszonyait.

Ma olyan körülmények között tartjuk e napot, amikor szívünket a fájdalom könnye szorítja össze Szilárd elvtárs halála miatt. A mai napon nem lesz egyetlen olyan asszony, egyetlen olyan édesanya, akinek ne szorulna össze a szíve drága halottunk tránt érzett fájdalomában. Ez a fájdalom azonban nemcsak könnyeket fakaszt, hanem erőt ad, harcba, küzdelemre ösztönöz. Harcba a békéért, gyermekeink boldog jövőjéért, harcba a szocializmus győzelméért.

MÁRCIUS 15

(6. gy.) Százötödik évfordulóját ünnepeljük 1848 március 15-ek, a szabadságharc kezdésének. A magyar történelem egyik legdicőségesebb korszakát ünnepeljük ezen a napon. A forradalmi magyar ifjúságot ünnepeljük, amely lelkesedésével, tüzes harci kedvével felrázta, maga után lendítette a nemzetet. A szabadságharc nagy vezetőit ünnepeljük: Kossuthot és Petőfit, akik a nép harcának élére álltak. És a népet ünnepeljük, a népet, amely megúna évszázados rabságát, a járon nehéz nyugót, a béklyókat — felkel, hogy lerázza kezéről a bilincseket. Ezenkívül azonban ez a napot az teszi különösen fejemelővé, különösen örömtelivé számunkra, hogy ami elkezdődött 1848 március 15-én, 1945 április 4-én végérvényesen befejeződött. A szabadság és függetlenség, amelyért a szabadságharc alatt és az utána következő években is ezer és ezer, millió és millió hős hullajta vérért — valóság lett, amikor Sztálin hős fiai végérvényesen felszabadították hazánkat az urak és idegen elnyomók évezredek iga alá, valóra váltva Kossuth és Petőfi, Táncsics és Vasvári, a magyar nép legjobbjainak álmát. — Ezért forrt össze ez a két dátum, két nagy nemzeti ünnepünk a magyar nép történelmében örökre és szétválaszthatatlanul. 1848 március 15-ének egyenes folytatása 1945 április 4-e, mint ahogy az 1848-as hősök ügyének egyenes folytatása mindaz, ami pártunk vezetésével felszabadult hazánkban történik.

alkalmat lesik, hogy most is, mint százegynéhány esztendővel ezelőtt verbe fojtásuk kivívott szabadságunkat, gúzsba kössék népünk alkotó kezét.

Megvalósítottuk az 1848-as hősök álmát. De ma is élnek még körülöttünk a szabad élet hírnökei, a véreskezű Haynau és társainak mai utódai, akik vicsorogva nézik alkotó munkánk minden eredményét, akiknek vörös posztó minden nagyszerű eredményünk, mert a példamutatás erejével létüket veszélyeztetni. Eppen ezért a negyvenéves hősök példája ma is élő útmutatás. Petőfi lángoló szavai ma is időszerűek. „Rabok tovább nem leszünk!” — mondotta százöt évvel ezelőtt. „Száz évvel ezelőtt ez a szó buzdítás, serkentés volt — mondotta Révai elvtárs, a szabadságharc centenáriumi ünnepségén. — Ma másképpen érvényes Petőfi szava, mint egy évszázad ezelőtt. A magyar nép ma már nem rab, hanem ura sorsának és országának. „Rabok tovább nem leszünk!” — Ez a felszólítás ma azt jelenti, hogy határozottsággal és céltudatossággal, keménnyen és ingadozások nélkül kell megszilárdítanunk és megvédenünk népi hatalmunkat. „Rabok tovább nem leszünk!” — rabok azok lesznek, akik kezét mernek emelni a népi hatalomra.

S éppen ezért 1848 örökségéből — ma 1849 tavasza a legélevezőbb, a legfontosabb számunkra. A nemzetközi reakció ellen vívott függetlenségi harc a győztes honvédsereg megteremtése. A tavaszi hadjárat, amely az egész világnak példát mutatott a szabadságát szerető nép harcierejéről — ez ma, a márciusi évforduló legfontosabb tanítása és útmutatása az imperialista háborús gyujtogatók frontjával szembenálló magyar népi demokrácia számára.

1849-ben elbukott a magyar nép hősi harca, mert a belső hibákon kívül, amelyekből szintén tanultunk — egyedül küszködött az európai reakció tengerében. Ma azonban már Berlinből Pekingig, a Tajmiri fensík tundra vidékétől Vietnam forró földjéig Sztálin neve köti össze a népeket és egyesíti a béke hatalmas lobogója mögött. De egyre erőteljesebben zárkóznak a béke zászlaja mögé a még elnyomott népek is. Inog a talaj az elnyomók lába alatt. Egyre fokozódik a francia és olasz dolgozók forradalmi elszántsága. Az amerikai munkások sztrájkokkal és tüntetésekkel felelnek a kormány terrorcselekményeire. Az Asia és Afrika elnyomott népeinek is nyílik a szeme: mind tisztábban látják, hogy csak úgy juthatnak több kenyérhez, ha lerúgnak az elnyomást.

A szikra, melyet Kossuth és Petőfi segítettek lángra lobbanítani, ma már nagy, hatalmas lángként világít és fényveti elárassítja az egész világot. Azon terveknek, amelyeket a „szent szövetségek” mai utódai kohlak, gyászos vége lesz.

Április 4 sikeréért

Első negyedévi tervét teljesíti a Gyógyszergyár

A Gyógyszergyár dolgozói csatlakoztak a szőlővárosi kohóépítők felhívásához.

„Vállaljuk — írják — hogy eddigi lemaradásunkat behozzuk, nem akarunk lemaradni. Eppen ezért üzemünk dolgozói 22.800 forint értékű felajánlást tettek. Vállaljuk, hogy 8800 forintot anyagmegtakarítást érünk el. Első negyedévi tervünket pedig 101 százalékra teljesítjük.”

Oláh Zoltán, gyógyszerjárási dolgozó.

Az Orvosi Műszergyár dolgozói túljelölték vállalkásukat

Az Orvosi Műszergyár dolgozói április 4-re 294.805 forint értékű vállalkást tettek. Ezt a vállalkásukat 321.718 forint értékben teljesítették. A dolgozók azonban nem álltak meg az elért eredményénél, hanem újabb sikereket eléricsért indultak harcba. Március 9-én, Rákosi-műszakot tartottak. Hogy a dolgozókat mennyire átfűti a nagy szeretet vezérlünk iránt, azt mutatják a teljesítmények is. Ezen a napon szép eredmények születtek, az üzem-

részek közötti és a dolgozók közötti versenyben. A műszerosztályon Hegyaljai Béla 333, Kunkli László 434, Molnár István 241 százalékoit ért el. A csiszolóban tervük teljesítésében Bánki Lajosné és Bancsi Magda jártak az élen. Reményi László, a közszerítés műhely dolgozója a Rákosi műszak alatt 400 százalékos teljesítményt ért el, s április 4-re váltotta, hogy több dolgozó társának átadja munkamódszerét. Ezek közül Burger György és Adler László, akik átvettek munkamódszerét, 280 százalékos teljesítményt értek el. A prismszergyárban is, születek kiemelkedő eredmények: Varga Aranka 490, Szakál Géza 351, Elek Gyuláné 246 százalék elérésével készülnek április 4. méltó megünnepelésére.

Az eddig elért eredmények is bizonyítják, hogy az Orvosi Műszergyár dolgozói méltóképpen készülnek legnagyobb nemzeti ünnepünkre.

Rónai Bétáné

A „legjobb szerelő” címért

A debreceni Autóközlekedési Vállalat dolgozói lelkesen készülnek hazánk felszabadításának 8. évfordulójára: A teherfuvarrészeleg dolgozói vállaltak egy teher-

kocsi kijavítását — 10.000 forint értékben. A teherkocsi már március 7-én átadták a forgalomnak. A kocsi kijavításában jó munkát végeztek Toma Sándor, Kovács Mihály hegesztők Kocsák László és Bálint István lakatosok.

Nemes verseny indult Szilágyi Dániel, Egri József, Erdei Gábor és Debrószki Gyula szerelők között a „legjobb szerelő” cím eléréséért. A teherfuvarrészeleg dolgozói 24 órás üzemeltetéssel 14.400 forint, a kocsiparknál 12 ezer forint megtakarítást vállaltak. A gépkocsivezetők normán aluli üzemanyagfogyasztásra és bajmentes közlekedésre tették fogadalmat.

Kocsi Mihály párttitkár Hamel Barna üb. titkár

55.113 forint értékű vállalkás a debreceni Erőműnél

Mi, a debreceni Erőmű dolgozói a szőlővárosi kohóépítők felhívásához újabb termelési sikereket elérésével csatlakozunk. Vállaljuk, hogy április 4-re telt 55.113 forint értékű vállalkásunkat nemcsak teljesítjük, hanem túl is teljesítjük.

Rácz János

KÖZÉPISKOLÁS TANULÓK!

Gyertek a veszprémi Vegyipari Egyetemre

A félévi értékelés után bizonyára még nagyobb lendülettel készültek az érettségi vizsgára. Aki nem ért el megfelelő eredményt, az azért fokozza lendületét, hogy megállja a helyét, aki pedig eddig is szorgalmasan tanult, az még jobb eredményt akar elérni. Bizonyára izgatottan számolagytok a napokat, hogy mennyi idő van még az érettségiig. Nagy dolog az érettségi. Számot adtok arról, hogy mennyire használtátok ki a tanulási lehetőséget és bizonyoságot tesztek arról, hogy méltók vagytok-e arra, hogy egyetemen tovább tanulva építő országunk vezető sorába kerüljétek. Az érettségi tehát mintegy próba és nem jelentheti a végcél. De hová mennek egyetemre? — tessék fel a kérdést egymásnak és nevelőitöknek. Valóban nehéz kérdés ez.

A muliban azért jelentett nagy problémát, mert a dolgozók gyermekei nem mehetek egyetemre. Most egészen megváltozott a helyzet. Megnyitják az egyetemek a dolgozó gyermekei és maguk a dolgozók előtt, csupán az a kérdés, melyik egyetem len-

ne a legmegfelelőbb számotokra. Ebben a nagy és egész életetekre kiható kérdésben szerelnék nektek tanácsot adni.

Talán először arról kellene írnom, hogy milyen képeket látok az egyetemünk hallgatóinak? Egyetemünk nehézipari egyetem, tehát a vegyipar számára ad vezető embereket. Az innen kikerülő mérnökök első-sorban azokba az üzemekbe kerülnek, amelyek az egész vegyipar számára szükséges nyersanyag előállításával foglalkoznak.

Az anyagi gondoktól mentes tanulást államunk magas ösztöndíjjal segíti. Alig van az egyetemen olyan hallgató, aki nem kap ösztöndíjat. A mi tanulóinkban (amelyben 30 hallgató van) csak egy nem kap, három kap 200 forintnál kevesebb ösztöndíjat. A többi mind többet. Körülbelül a fele a legmagasabb (420 forint) ösztöndíjat kapja. Huszonegyen kapunk könnysegélyt (100—150 forint). Jól felszerelt szakkönyvtár áll a hallgatók rendelkezésére, ahol magyar és idegennyelvű szakkönyvek vannak. Heti óraszámunk kb. 38 óra,

főképpen délelőt vannak. Az egyéni tanuláshoz tanulószobák állnak rendelkezésünkre a diák-szülőben. Ezenkívül azok, akik a legszorgalmasabban tanulnak, havi 50 forint prémiumot kapnak, a kollégiumok után pedig jutalomban részesülnek (200—300 forint).

Mindezt csak egyet vár tőlünk az ország, a dolgozó nép: azt, hogy tanuljunk.

Azonban ne gondoljátok, hogy itt „csak” tanulni lehet. Legkülönbözőbb sportszakosztályok működnek, elsősorban felszerelés nélkül. Gyakran utazunk versenyekre. Az egyetemnek híres kultúrágárdája van: énekkara és tánc-csoportja. Aki ehhez érez kedvet, az itt szórakozik. A zenészek a zenekarban játszhajnak.

Láthatjátok, hogy megvan minden, ami szükséges ahhoz, hogy gondtalanul tanuljatok. Tanuljatok, érettségizetek jól és gyertek a Veszprémi Vegyipari Egyetemre!

Szeretettel várunk Benneteket!

BOJTOR JÓZSEF
vegyésmérnök hallgató,
volt debreceni diák

és esáldtag...
köl együtt...
szűfolsig és...
d következ...
nyitelepkke...
rtóds vesze...
nem fogadta...
geket, mint...
szűfjörvos...
gyminiszter...
adábánya is...
rvos többek

re. Sem klyz-

állapotot

rában is -

füvesekto:

le vanak

ott kell

to munkájá.

on vassz -

g kézdte e

ntestem az

niestertum

ltátsaestk.

ránsócsa

ca.

többek kö...

tegyőifjain

alletelesnek

állomást, 16

ak fel -

A Horthye

alatt nem

szociális be-

ak egy kis-

gészségügyi

éleket az

é Bihar dol-

választás a

skanz a me-

ttől nyuj-

ndhaj ma-

épi együt-

véleménye.

megsem

és megér-

amely mé-

centi Népi

hatnánk az

segei vagy

csoportjai-

indnek van

kell — esz.

ez szűkse-

Debreceni

énekkara

a bízzal

nyágr szé-

ről hozta

plésűkhöz

szoknyát.

ölcsön.)

tanács a

resnek. El-

re tanács-

rosi tanács

ezelője a

en egyik

eceni Népi

éllépéshez

ja. Nem

ogy a ru-

ete legyen

társnak, a

nek és a

velési osz-

lelősségét

en csökkén-

el tanács

kódott az

büszkék

és vezetői

sten, akár

ban arát-

az együt-

ás, a gon-

g minden

son a tar-

Együttes-

uránk lel-

képvisel-

lton Deb-

nak fejjé-

